

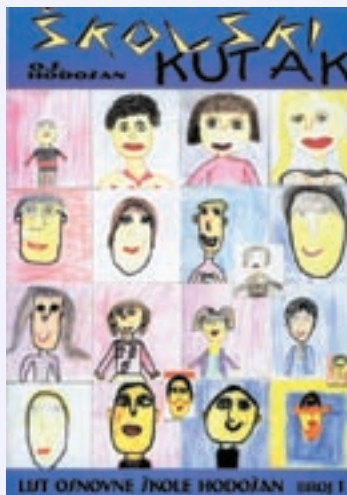
Cijena 15 kuna

Školski
kutak VII.

List Osnovne škole Hodošan, lipanj 2004.

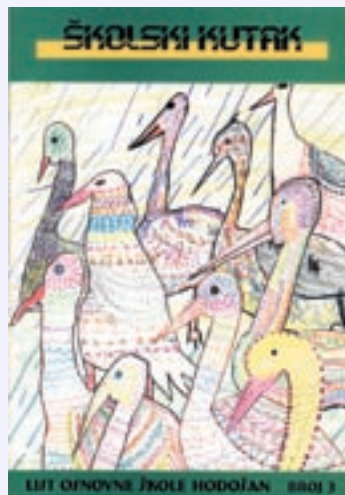
Kutak za povijest našeg školskog lista

Prvi broj:
29. svibnja 1995.

Drugi broj:
18. prosinca 1995.

Treći broj:
29. svibnja 1996.

Četvrti broj:
30. lipnja 2001.

Peti broj:
30. lipnja 2002.

Šesti broj:
30. lipnja 2003.

Sedmi broj:
30. lipnja 2004.

Uz već uobičajene probleme u stvaranju nečega što zauvijek ostaje, evo još jednog dokaza da postojimo i radimo. Najviše mogu žaliti oni koji nisu predali svoje priloge. Osmica je nova prilika!!! Ili kako kaže ona portugalska pametnoća: "Od hodanja nešto, od sjedenja ništa!"

Po 10 arhivskih primjeraka svakog broja Školskog kutka čuva se u školskoj knjižnici. Malobrojni preostali primjerci služe za posebne prilike i više se ne mogu kupiti.

Izdavač:

Osnovna škola Hodošan

Za izdavača:
ravnatelj Ivan Barić

Mladi novinari:
Emilija Vadlja, Monika Miha-
lec, Katarina Šavora
Ivković - Jesenović - Zadravec

Rad s mladim novinarima,
lektura, korektura i priprema
za tisak:
ravnatelj - urednik

Hodošan,
30. lipnja 2004. godine

Malo drugačija riječ urednika

Obitelj je prva škola ljubavi.
Roditelji daju pune korpe dobrih savjeta, a onda u mnogočemu ne daju i dobar primjer.
U ovom broju zato ima mudrih i lijepih riječi i mnogo neposredne dječje istine. Zamislimo se: Sve prolazi i ništa nam ne pripada: obitelj, žena, djeca, naše tijelo i naše bogatstvo. Pa što je onda naše? Naša dobra i zla djela! - kaže indijska poslovice.

Nikad nije kasno da postanemo dobri!

Stoga, zapamtimo jednostavnu istinu:
Bude li u srcu pravednosti, karakter će krasiti ljepota.
Bude li karakter krasila ljepota,
u kući će vladati sklad.
Kad u kući bude vladao sklad,
u narodu će vladati red.
Kad u narodu bude vladao red,

Fotografije: Jelena Herman, album obitelji Barić, Nenad Kipke, školski arhiv
Naslovnica: Sretno dijete I. razreda, ideja "Mali koncil"
Tisak: "LETIS" Pretetinec - naklada: 400 primjeraka

Kajkavsko predvorje

Mali "kajiku" sedmih razreda

Ruža

V moji vazi
rascvela se ruža.
Lepa i črlena.
Sladana Zdravec

Mraz

Po drevjo se
drži mraz.
Se je belo.
Ivana Vudlja

Ftič

Po zroko leti,
fejst s krilima moše,
verni ftič.
Marko Blagus

Opis narodne nošnje

Međimurska narodna nošnja koju su nosile žene u svečanim prilikama sastoji se od puno podsuknji na koju dolazi robača. Sa prve strane dolazi crna pregača. Oblači se bluza pod nazivom zdulci, rukavi se vežu crvenim mašnjama. Na sve to dolazi tibet koji može biti u raznim bojama: narančasti, zeleni, žuti, itd. Žene na nogama nose visoke čizme, a na glavi su imale poculice.

Daniel Čonka, 3. razred

Mlada tamburaška sekcija s voditeljem Stjepanom Narandom postala je nezaobilazna podrška općinskim i školskim priredbama

Naglašeno!

Ružica Vuk i njena folklorna grupa ove školske godine briljiraju. Već na prvom nastupu na Smotri dječjeg folklornog stvaralaštva u Maloj Subotici 12. listopada 2003. o njima javno govori **Ivan Goričanec**, predsjednik Zajednice HKUU Međimurske županije: "... netko izostao, ali je zato nastupila OŠ Hodošan, što uopće nije bilo predviđeno programom. Moram reći da sam mislio da Hodošan na karti kulture

Međimurja uopće ne postoji, međutim su se pojavili u sjajnom izdanju. Dogodilo se da se pojavilo društvo za koje uopće nismo znali da djeluje, ali nastupilo je rame uz rame s najboljima...". Slijedi nastup u prostorima Zavičajnog društva Međimurje u Zagrebu u sklopu otvorenja izložbe LUDM-a Prelog. "Otvorio ju je **dogradonačelnik Zagreba Milan Bandić** kojeg je osim likovnih radova posebno dojmio prigodan kulturno-umjetnički program. Oduševljeni pjesmom i plesom učenika OŠ Hodošan u narodnim nošnjama, koji su pripremili splet međimurskih kola pod vodstvom Ružice Vuk, oko dvjestotinjak posjetitelja uživalo je...." - piše list Međimurje 4. svibnja. Nastupi se množe, vrijedni učenici i dalje vježbaju...

Prva objava...

Ljubica Ilijaš

Čakala sam dragoga

Vu goricama na bregu
tam sam se skrila.
Zela sam kapljicu rose
i žnjom sam se hmila,
Štela sam biti lepa
za dragoga svojega,
nabrala sam črnoga
i grozdeka beloga.
Čakala sam i čakala
i polne je došlo.
Grozdeke sam pojela
dragoga nesam dočakala.
Srce me bolelo
i tak sam tožna bila;
nigdar se već nabom
v brežnim goricam skrila.

Rečnik naš međimurski (VI.)

Rucek ili kocen na književnom jeziku glasi *oklasak*.

Kukuruzni klip se kruni, ostaje zrnje i oklasak.

(Kuruza se ruždi, ostane zrije i rucek).

Okrunak je dio koji otpada kod krunjenja (zrnje) pa se ta riječ ne može upotrijebiti kao istoznačnica za rucek ili kocen.

brščas - najvjerojatnije

črenslu - vrsta grmlja

dljenav - prekriven sluzi

drot - žica

lišta - ukrašena polica

meniti se - razgovarati

mugač - maskara

obeliti - oguliti

pac - rasol

rasprlježditi - bacanjem razmazati

ron ve - upravo sada

sedob - u to vrijeme

skopati se - okupati se

skopati - iskupati

skunkač - vrsta žabe

sokačica - kuharica

šreg - koso

štučka - vrč

šuljenje - trganci u mlijeku

tokač - veliki drveni bat

tokač - glupan

vugnuti - maknuti

zadrbiščiti - uhvatiti na djelu

žveglja - grkljan

Ja sam učitelj

Rođen sam istoga časa kada se pitanje
vinulo s djetetovih usana.
Bio sam mnogo ljudi
na mnogo mjesta.
Ja sam Sokrat,
koji potiče mlade Atenjane da
propitivanjem otkriju nove ideje.
Ja sam Anne Sullivan,
koja ukucava tajne svemira
u ispruženu ruku Hellen Keller.
Ja sam Ezop i Hans Christian Andersen,
koji otkrivaju istinu kroz bezbrojne priče.
Ja sam Marva Collins,
koja se bori za pravo
svakog djeteta na školovanje.
Ja sam Mary McCleod Bethune,
koja gradi divan fakultet za svoj narod,
sa sanducima za naranče kao školskim klupama.
Imena onih koji su se bavili mojom strukom
odzvanjaju poput muzeja slave za čovječanstvo...
Booker T. Washington, Buda, Konfucije,
Ralph Waldo Emerson, Leo Buscaglia, Mojsije i Isus.
Ja sam i oni čija su imena i lica odavno zaboravljena,
ali čije će poduke i lik biti zauvijek zapamćeni
u postignućima njihovih učenika.
Plakao sam od radosti
na vjenčanjima svojih bivših učenika,
smijao se sretan pri rođenju njihove djece
i stajao glave spuštene u boli i tuzi
uz grobove iskopane za premlada tijela.

U jednom se danu od mene tražilo da budem
glumac, prijatelj, medicinska sestra i liječnik,
trener, pronalazač izgubljenih stvari, zajmodavac,
taksist, psiholog, drugi roditelj,
prodavač, političar i povjerenik.
Unatoč zemljovidima, kartama, formulama,
glagolima, pričama i knjigama,
zapravo nisam imao o čemu poučavati,
jer su moji učenici trebali učiti samo o sebi,
znam da valja upoznati cijeli svijet
prije no što saznaš tko si.
Ja sam paradoks.

Govorim najglasnije kad najpozornije slušam.
Moji su najveći talenti u tome
što sam voljan oduševljeno primati od svojih učenika.
Materijalno bogatstvo ne spada u moje ciljeve,
no ja sam cjelodnevni tragač za blagom
nastojeći pronaći nove mogućnosti
za izražavanje talenata svojih učenika
te u stalnoj potrazi za onim talentima
koji katkada leže zakopani u skromnosti.

Ja sam najsretniji od svih radnika.
Liječniku je omogućeno
da u jednom čarobnom trenutku
pripusti život u svijet.

Što čovjek
ima bogatiju
maštu, to
se osjeća
siromašnijim!
(Lec)

Meni je omogućeno da vidim život
kako se ponovno rađa svakoga dana
s novim pitanjima, zamislama i prijateljstvima.
Arhitekt zna da će, bude li pomno gradio,
njegova građevina možda potrajati stoljećima.
Učitelj zna da će, gradi li s ljubavlju i istinom,
ono što gradi trajati zauvijek.
Ja sam ratnik koji svakoga dana vodi bitke
s pritiscima, pesimizmom, strahom, konformizmom,
predrasudama, neznanjem i apatijom.
No, imam ove saveznike: Inteligenciju, Znatizeljlu,
Roditeljsku potporu, Individualnost, Kreativnost,
Vjeru, Ljubav i Smijeh;
svi hrle pod moj stijeg s neslomljivom potporom.
I kome trebam zahvaliti za ovaj prekrasan život,
koji imam toliko sreće iskusiti,
nego vama, publici - roditeljima.
Jer vi ste mi ukazali veliku čast,
povjerivši mi svoj najveći doprinos vječnosti, svoju djecu.

I tako imam prošlost koja je bogata sjećanjima.
Imam sadašnjost koja je izazovna, pustolovna i zabavna,
jer mi je dopušteno da provodim dane s budućnošću.
Ja sam učitelj
i svakoga dana za to zahvaljujem Bogu.

John W. Schlatter

Zaljubljena u folklor

Ružica Vuk rođena je 6. ožujka
1943. godine u Donjoj Dubravi s
djevojačkim prezimenom Dornik.
U OŠ Hodošan počela je raditi 3.
listopada 1983. godine. Užu obitelj
joj čini suprug Ivan i djeca Sandra,
Suzana i Vlatko.

Kako je izgledalo Vaše osmogodišnje školovanje?

Rođena sam u Donjoj Dubravi 6. ožujka 1943. godine. Tu sam polazila osnovnu školu tzv. B-tipa (bez stranog jezika). Nakon sedmog razreda otac me htio dati izučiti za košaraša, međutim, sada pokojni učitelj i upravitelj škole Zvonar došao je k nama i mog oca nagovorio da idem u OŠ Kotoriba u osmi razred. Tu, u razredu A-tipa položila sam predmetne ispite njemačkog jezika za peti, šesti i sedmi razred i tako stekla pravo upisa u sve srednje škole, a ne samo u obrtničke kojima je bio dovoljan B-tip.

Današnja škola se puno razlikuje od škole koju sam ja pohađala jer smo imalo veliki broj učenika u razredu (čak 70 u prvom razredu!). Nije bilo puno knjiga, a u prvom razredu pisali smo na pločice.

Što Vas je navelo da postanete učiteljica?

Kao dijete rado sam se igrala učiteljice. Kako sam odrastala jačala mi je i želja da radim s djecom. Iako su tadašnje materijalne mogućnosti roditelja bile skromne ipak su mi omogućili polazak Učiteljske škole u Čakovcu. Postala sam nastavnica povijesti i zemljopisa. Ta dva predmeta predajem i danas.

Koji Vam je od predmeta koji predajete najljepši?

Unuci i avokadno

Marija Kovač rođena je 27. ožujka 1943. s djevojačkim prezimenom Jesenović. U OŠ Hodošan počela je raditi 1. rujna 1964. godine. Obitelj joj čini suprug Ivan i djeca Nataša, Srećko i Vesna.

Da li se Vaše osmogodišnje školovanje puno razlikovalo od današnjega?

Razlike su velike između tadašnjeg i današnjeg školovanja. U jednom razredu bilo nas je preko 40. Uvjeti nisu bili ni slični: u školi je postojala samo spužva i kreda. Sestra blizanka i ja imale smo zajedničke knjige koje su vrijedile mnogo godina. Danas djeca dolaze u školu s velikim predznanjem. Upisala sam ovu zadnju generaciju od 12 učenika, a više od polovice već dobro piše i čita. Mnogo nauče u vrtiću, steknu radne i higijenske navike. Neki već naveliko prčkaju po računalu. I veće su materijalne mogućnosti: nekada je mama jedva ku-

pila knjige, mi tako reći nismo imale ništa, a danas djeca imaju lijepe pernice, torbe...

Što Vas je navelo da postanete učiteljica?

E, to je sad duga priča! Sestra blizanka i ja oduvijek smo se igrale učiteljica. Uvijek je jedna bila učiteljica, a druga učenica. Stric Vinko nas je gledao i uvijek tvrdio da ćemo jednog dana postati prave učiteljice. Osim toga, u školi smo imali jako dobru učiteljicu Miru iz Varaždina. Mene i sestru jako je voljela jer smo bile dobre učenice. U osmom razredu razgovarale smo o budućem zanimanju. Sestra i ja izjavile smo da želimo postati učiteljice. Sam tadašnji direktor Antun Žganec išao je s nama

na upis u Učiteljsku školu Čakovec i kasnije pomogao da dobijemo stipendije koje su se onda davale najboljim učenicama. Na veliku štetu, učiteljske škole diljem Hrvatske su ukinute 1960. godine pa smo dalje nastavile učiti u Gimnaziji, zatim u Pedagoškoj akademiji. Jednu godinu završila sam tako u Petrinji, dvije u Čakovcu i na kraju diplomirala 1972.

godine.

Koji Vam je od predmeta koji predajete najljepši?

Najljepši predmet mi je priroda i društvo (PID). Od malena volim prirodu. Još u Učiteljskoj školi imali smo grupe i tu sam bila mladi biolog pod vodstvom prof. Lucije Pavlović. Svaki dan smo nešto eksperimentirali. Posebno sam zapamtila kako smo secirali životinje pa se nekim učenicama gadilo tako da kasnije

Oduvijek sam više voljela zemljopis. Upoznavajući ovaj predmet upoznaješ i svijet. Volim mnogo putovati i proširivati znanje. Također rado čitam knjige sa zemljopisnim sadržajima, a posebno obožavam putopisne reportaže na televiziji.

Koja Vam je generacija posebno ostala u sjećanju?

Kroz punih 40 godina rada izmijenile su se i mnoge generacije. Neki učenici su već djedovi i bake. Radni sam vijek započela u Goričanu i tu provela 20 godina. Posebno mi je ostala u sjećanju prva generacija. Počela sam učiti 7. razred pa mi je zbog neiskustva i teškog programa početak bio zaista težak. A ova zadnja generacija, koju smo zajedno s roditelji-

ma ispratili na svečanosti 24. lipnja ostat će mi u sjećanju kao posebno dobri i poslušni učenici koji su rado su pomagali jedni drugima.

Da li ste ikad požalili što ste učiteljica?

Ne, nikad! I kad bih se ponovo rodila ponovo bih izabrala zvanje učiteljice.

Kako je raditi u OŠ Hodošan?

Veoma sam zadovoljna iako sam starija u mladom kolektivu. Prihvatila sam sve njih, s njima surađujem i međusobno se pomažemo. Veselo je u našoj zbornici. Smijeha i viceva ne nedostaje! U nasmijavanju se ističe naš vjeroučitelj, župnik Darko. Smatram da su svi naši učitelji vrijedni i

marljivi ljudi. Zalažu se da bi postigli što bolje rezultate u učenju i odgajanju djece.

Je li naporno biti učiteljica, supruga i majka najednom?

Imam troje djece. Često tijekom njihove mladosti nisam imala dovoljno vremena da im posvetim potrebnu pažnju. Trebalo je puno pisati, uz to ići na posao, kuhati, pospremati...Kod odgoja pomagao mi je i suprug. Moja djeca danas su odrasla pa ima puno više vremena za poslove koje svaka žena mora obaviti. Imam četiri unuka koji me često posjećuju i pričanjem razveseljavaju.

Što radite u slobodno vrijeme?

Volim putovati, uzgajati cvijeće, raditi ručni rad i pročitati dobru knjigu. Moja velika ljubav je folklor. Volim poučavati mlade u plesu i pjesmi, uvježbavati stara kola. I danas vodim folklornu grupu naše škole.

Kako zamišljate trenutke kada više nećete raditi u školi?

Danas još uvijek ne mogu zamisliti kako neću ići na posao i da ću imati još više slobodnog vremena. Posvetit ću se svojim hobijima. Posvetit ću se putovanjima, više pomagati svojoj djeci i unucima. Imat ću zaista više vremena za prijatelje i rodbinu. (E.Va)

Učiteljica Ružica ne može stajati besposlena - i ovu godinu volonterski je učila djecu tajnama folkloru. Zabilježila: Emilija Vudlja

nisu od mene htjele uzeti niti zalogaj sendviča! Volim i dalje eksperimentirati na cvijeću, drveću i ukrasnom grmlju. Prije par godina posadila sam košticu avokada. Mislila sam da nikada neće niknuti. Nakon 4 mjeseca ipak se pojavila mladica i sada je drvo veliko 1 metar. Ako rodi svojim prekrasnim plodovima i tebe ću, moja najbolja učenice Emilija, pozvati da isprobaš.

Koja Vam je generacija posebno ostala u sjećanju?

E, to ste bili vi, tvoja generacija od prije 4 godine. Bili ste posebna generacija i po vladanju i po učenju. To ste dokazali i sada u 8. razredu. Od 11 učenika 7 vas je odlično! U prvom razredu vas se upisalo 14, 9 dječaka i 3 djevojčice. Četvoro učenika se odselilo u druge škole. Posebno ste bili dobri u ponašanju, nikakvih problema s vama nismo imali. Djevojčice su uvijek bile uz mene kao pilići uz kvočku. Dječaci su također bili mirni,

prilagodili su se vama. Bili ste aktivni u učenju, uredni u pisanju. Sada, na završnoj svečanosti, u trenutku kada sam vidjela da ste skoro svi ostali isti po učenju i vladanju, da ste svi završili svoje osnovno školovanje, potekle su mi suze radosnice.

Hvala Vam u ime svih iz 8. razreda na lijepim riječima! Da li ste ikad požalili što ste učiteljica?

Ne! Uvijek sam voljela djecu i sanjala o zvanju učiteljice. Moje prvo radno mjesto bilo je u Dvoru na Uni 1963. godine. Radila sam u kombinaciji 3. i 4. razreda. Učenici su bili jako siromašni, ali posebno dobri matematičari. Tu sam radila samo jednu školsku godinu jer sam dobila radno mjesto u Hodošanu. O drugom zvanju nisam razmišljala.

Kako je raditi u OŠ Hodošan?

Jako lijepo! Kolektiv je dobar, jedni drugima pomažemo. Istina, nekad smo se više družili, jedni druge posjećivali. Pogotovo smo bili povezani zato što

smo svi zajedno stanovali u jednoj učiteljskoj zgradi. Pekli smo kolače, roštiljali iza zgrade, a danas više toga nema. U kolektivu najviše surađujem s učiteljima Balentima. Oni mi najviše pomažu s tehničke strane.

Je li naporno biti učiteljica, supruga i majka najednom?

Bilo je naporno odgajati troje djece, pogotovo blizance. U tome mi je mnogo pomagao suprug kada se vraćao s posla. Sada imam unuke Stelu i Ivana koji su mi najveća sreća u životu.

Što radite u slobodno vrijeme?

Bavim se cvijećem, čitam dnevni tisak. Knjige čitam sve manje - njihovo mjesto zauzeli su unuci.

Kako zamišljate trenutke kada više nećete raditi u školi?

Teško mi pada mirovina, ali u slobodno vrijeme više ću se baviti uzgojem cvijeća i ostalog ukrasnog bilja. Posebno se ipak radujem što ću više vremena moći posvetiti unucima.

Zabilježila: Emilija Vadlja

Put do uspjeha I.

Županijsko natjecanje iz astronomije

Svijetlosti i tame

Mala, ali odabrana skupina učenika, zaljubljenika u svemirska prostranstva i znanost astronomiju, okupila se u Osnovnoj školi Hodošan da prikaže svoje radove i pobjedom u konkurenciji osvoji sudjelovanje na državnom natjecanju iz astronomije.

Voditelji učenika iz osnovnih škola Strahoninec, Nedelišće i Belica te Gimnazije Čakovec bili su profesori i članovi Povjerenstva za natjecanje Zdravko Janči, Ivica Paić,

Melita Sambolek i Ljudevit Marđetko, budući mladi mentori Marina Zvonar i Mario Marciuš, a za vrijeme prezentacija pridružili su se i učitelji OŠ Hodošan.

Radovima koji odgovaraju njihovom uzrastu i poimanju, predstavili su se i stekli pravo konkurirati u državnim okvirima, sljedeći učenici: David Krištofić (4. razred) iz OŠ Strahoninec, Ivan Pepelko i Petar Lončarić (5.) iz OŠ Belica, zatim belička grupa iz 6. razreda: Nino Horvat, Jelena Škvorc, Hana Taradi i Siniša Drk; Dejan Kraljić (7.) iz OŠ Strahoninec, te osmašice Kristina Božak iz OŠ Strahoninec i Ina Posavec i Marina Paić iz OŠ Nedelišće. U konkurenciji srednjih škola na državnu razinu predloženi su **gimnazijalci Hrvoje Barić (2.D)**, Dijana Vrbaneć (3.F) i Goran Kovačić (3.D razred). U popratnom programu prezentacije su prikazali učenici OŠ Belica. Osnovna škola Hodošan sve sudionike nagradila je prigodnom knjigom "Svijetlosti i tame" domaćeg pisca Vladimira Purića. Druženje je završeno malo ispod zvijezda, u zelenom ambijentu izletišta "Zelengaj" na graničnom prijelazu Goričan.

Na slici: naš bivši učenik Hrvoje Barić

Anka Balent

Anina dobra vila

Ana se prevrtala u postelji. Nikako nije mogla zaspati. Uskoro će novogodišnji školski ples, a mama nije mogla izdvojiti novac za odjeću. Ona nema što obući.

U školi je sve bruhalo od oduševljenja i očekivanja školskog bala. Djevojčice su s ponosom pričale o izgledu i bojama haljina koje će nositi te večeri. U takvim situacijama Ana se uvijek maknula u stranu. Bojala se da je netko ne pita o njezinoj haljini.

Ana je tog dana bila sama kod kuće. Razmišljala je kako su se već svi

zacijelo počeli spremati i uređivati za bal. Sjetila se Eme koja s njom sje-di. Lako njoj! Njezini su roditelji imućni. Svaki čas mijenjaju automobile. Iako stanuje blizu, svakodnevno je voze u školu crnim mercedesom. Ona vjerojatno od silnih haljina ne zna koju bi obukla.

Začulo se kucanje na vratima. U sobu je ušla starija žena. - Dođi, princezo, da te uredimo za bal! - rekla je. Ja sam Vera. Tvoja mama radi kod mene i sigurno ti je pričala o meni i mojoj unuci Tanji. Hajde! Nemamo baš puno vremena.

Da! Čula je Ana za Tanju, djevojčicu koja je često obolijevala.

Iz torbe je izvadila prekrasnu haljinu boje breskve. Ana nikad u životu nije vidjela tako lijepu haljinu. Bila je to prava balska haljina, kao iz bajke. Boja breskve lijepo je pristajala Aninoj dugoj crnoj kovrčavoj kosi. Ana se u njoj jedva prepoznala.

- Tko je to? Odakle je? Pogledaj, kako prekrasna haljina! - odzvanjalo je za Anom u plesnoj

dvorani. Aninoj sreći nije bilo kraja kad joj je na glavi osvanula kruna Snježne kraljice. - To je Ana!? Ana je proglašena Snježnom kraljicom? - s nevjericom su svi ponavljali.

Kad su vidjele krunu na Aninoj glavi, mama i Tanjina baka oduševljeno su zapljeskale. Kako će moja Tanja biti sretna! - uzviknula je baka Vera. Sad je Ani sve bilo jasno. Haljina koju nosila bila je Tanjina. Ona je iznenada oboljela pa nije mogla ići na ples. Kad je čula priču Anine mame kako Ana kod kuće tuguje zbog haljine željela je biti njezina dobra vila.

- Dirnuta pričom koju je čula Ana, je uzela krunu i dala je baki Veri. Zamolila ju je da je odnese bolesnoj Tanji. Željela je s njom podijeliti svoju sreću.

- Ponosim se tobom, Ana! Lijepo što si krunu poklonila Tanji - nasmiješila se mama i zagrlila Anu.

Nakon dugog vremena obje su utonule u miran i spokojan san, ispunjen radošću dobrote.

Kako se postaje pisac

U školu nas je došao posjetiti književnik Božidar Prosenjak koji je napisao svima nama poznati roman "Divlji konj". Počeo je pričati o jednom vrlo zanimljivom događaju koji se mu dogodio u petom razredu. Nije volio pisati zadaće i učiti, kao ni druga djeca u toj dobi. No, jednog je dana odlučio napisati sastavak i to takav da bi bio najbolji na svijetu. Taj sastavak je pisao oko četiri dana. Taj se dan vrlo radovao školi, ali na njegovu nesreću, taj sastavak nitko nije čuo jer ga

prof. nije prozvao. Taj sastavak je pokušao obznaniti pred cijelim razredom još sedam puta, ali mu nije uspjelo. Jadan i razočaran, odlučio je još samo jednom napisati najbolji sastavak na svijetu. Tekst je bio

vrlo smiješan, opisivao je probleme i ljubavi u razredu, ali u njemu bile su i neke neugodne riječi. Pri polasku u školu uplašio se glasnog čitanja pa je pitao prijatelje za savjet. Oni su odmah na početku sata profesoru rekli da ga prozove.

Profesor je bio iznimno vješt u svom poslu, prozvao je Božidara tek nakon nekoliko učenika. Kad je pisac počeo čitati, profesor je kao gledao kroz prozor, a svi učenici počeli su

se smijati ne znajući što će se sada sa Božidarom dogoditi. Mislili su da će dobiti jedinicu ili čak letjeti iz škole. Njemu baš nije bilo ugodno u toj situaciji, ali na njegovo čuđenje, a kasnije i zadovoljstvo, za svoj otkaćeni sastavak dobio je najveću peticu u imenik. Ovaj istiniti događaj najveći je razlog što je Božidar Prosenjak postao pisac.

Katarina Šavora, 7.a razred

TEMA BROJA:

Gdje je zapravo problem?

Dužnost je članova obitelji pomagati jedni drugima

Tema ovog broja je odnos roditelja i djece, učenika naše škole. Zapošljavanjem pedagoga zadovoljavaju se mnoge potrebe učenika za što dosad nije bilo većih mogućnosti. Naime, posao školskog pedagoga obavljao je zadnjih 12 godina ravnatelj škole. Pedagoginja danas radi u zaista smiješno malom radnom vremenu (12 sati tjedno, od toga u neposrednom radu samo 8), ali to neka bude na sramotu Ministarstvu i županijskoj službi.

“Doktorica za učenje i odrastanje” ipak od ove godine može zaista puno pomoći učenicima i roditeljima. Jedan od zadataka kojima je ravnatelj odmah zatrpao pedagoginju Renatu, a kasnije i Radmilu, bili su anonimni pismeni ra-

dovi učenika. Osnovne teme bile su: “Što bih u životu promijenio?” i “Moji životni problemi”.

I gle čuda! Učenici se raspričali, raspalili po stranicu dvije svojim problemima, razmišljanjima i prijedlozima. Analiza koja je uslijedila izrekla nam je dvije istine:

1. glavni problemi nisu u školi
 2. roditelji su zaboravili da su bili djeca
- Stoga ćemo u ovom broju na mnogim mjestima u slične žučkaste okvire ugraditi skraćene radove učenika. Oni mogu kod kuće priznati ili neće svoj rad, ali mi, odrasli, posebno roditelji, zamislimo se malo na tim što nam mladi poručuju.

A za uvod i vedriji početak evo malo razmišljanja učenika 2. razreda iz Hodošana. Što zapravo djeca žele, što oni misle o tome zašto su na svijetu i

Učenici II. razreda Hodošan: Čemu služe djeca

Ivan: Bez djece ne bi bilo prijatelja, jer se prijateljstva stvaraju već u djetinjstvu.

Tajana: Djeca služe za ciku i viku.

Martina: Djeca služe svojim roditeljima kao biće zbog kojeg vrijedi živjeti.

Klara: Djeca su veselje i bogatstvo svojih roditelja.

Josip: Djeca služe da bi ih roditelji odgajali, voljeli i igrali se s njima.

Marija: Djeca služe da ih roditelji grle.

Igor: Bez djece ne bi bilo smijeha i igre.

Kristina: Djeca služe da bi se obnavljao svijet, novi život.

Silvija: Djeca su sreća na svijetu najveća.

Paula: Djeca služe da bi svijet ostao.

Patricija: Djeca su najveće blago ovog svijeta.

Matej: Djeca su radost svojim roditeljima, djedovima i bakama.

Matija Š. : Djeca služe da slušaju roditelje, da idu u školu i da postanu pametni i odrasli ljudi

Ilustracija: Ines Jurčec, 3. r., Sreća

A sada slijede žuti okviri starijih razreda, kao i slike i tekstovi koji govore da nije sve crno...

...Najčešći problemi su kod kuće i to s mojim tatom. S mamom se jako dobro slažem, razgovaram s njom, zabavljamo se zajedno kao neka djeca... Za razliku od toga, svog tatu premalo viđam, premalo vremena provodimo zajedno. Skoro je cijeli dan na poslu, a sada radi i svaku subotu. Malo razgovaramo i znamo se posvađati. Uvijek kada se to dogodi, na mene više i ne zanima ga moje mišljenje. Skoro se uvijek nakon toga rasplačem jer sam jako osjetljiva i to me pogodi. To je možda zato što sam ušla u pubertet i od onda su takve svađe česte. Kod kuće sam po cijele dane u svojoj sobi. Tu nemam puno prijatelja pa nikamo ne izlazim i zato se osjećam povučeno, ali tu je zato moja najbolja prijateljica, škola i knjige. Jako volim čitati knjige i to mi je neki način zabave. U školi je, na sreću, super. Jako se dobro slažem s učiteljima i profesorima, ali i sa svojim prijateljima. U našem su razredu svi na neki način prijatelji...

Kad bi se moja dva brata i ja posvađali, a ponekad i potukli u igri, moja mama bi reagirala tako da nas je sve troje kaznila bez obzira tko je od nas bio kriv. Kad bih joj ja pokušao objasniti što je bilo i tko je prvi započeo svađu, ona bi mi upala u riječ i ne bi mi dozvolila da objasnim tko je zapravo bio kriv. To me jako vrijeđalo i osjećao sam se manje vrijedan jer joj nisam mogao objasniti pravu istinu. Ja sam mami jednim rekao koliko me to smeta što me prekida i ne dozvoli mi reći do kraja. Rekla mi je da joj je žao zbog toga, da o tome uopće nije razmišljala da će me povrijediti i da to više neće raditi.

I zaista, od toga dana mama me nikad više nije ni u čemu prekidala već me uvijek saslušala do kraja i još mi je rekla kad ću imati kakav problem neka se njoj obratim da ga zajedno riješimo. Ali, znate li što je još pomoglo da se moja mama drukčije počela razgovarati i ponašati? Knjige!! Knjige koje je počela čitati. Knjige o odnosima među ljudima...

Kako bih izmijenio svijet

Da ja mogu nešto mijenjati, roditelji ne bi odlazili na posao. Bili bi doma sa svojom djecom. Zajedno bi se igrali, radili i učili. Odlazili bi na izlete, boravili u prirodi. Priroda bi bila čista i zdrava. Svi bi međusobno bili prijatelji, družili se i zajedno putovali svijetom. Izmislio bih cjepivo protiv raka, side i svih bolesti koje se za sada ne mogu izliječiti. Uništio bih alkohol, cigarete i drogu. Čovjek bi ovisio o čovjeku i vlastitom radu. Bio bi to miran i druželjubiv svijet.

Jurica Recek, 4. razred

*Vlak u snijegu
najbolje govori kako
raste prijateljstvo
(Dario Lončarić, 3.
razred)*

*Sreća je leći u
snijeg. Što bi
roditelji (opet) na
to rekli?*

*Pitaj
djecu
o sreći,
a ona
odmah
crtaju
leptire!
(Ana
Vadlja, 3.
razred)*

Moji životni problemi? Pa, nema ih, ali nekad sam imao jedan problem. Posvađao sam se s prijateljicom te je većina razreda prešla na njenu stranu. No, nakon nekog vremena ta njezina grupa shvatila je da je ona, tvorac većine svađa i ostalih problema pa su prešli na moju stranu. Ja sam joj htio tada pomoći, ali nije htjela razgovarati sa mnom. Nakon nekog vremena upalila joj se svjetiljka te je prihvatila pomoć.

Riječ "problem" kod mene nije često prisutna. Nekih velikih problema i nemam, to moram priznati. Djetinjstvo mi prolazi mirno i bezbrižno. Roditelji me razumiju i u svemu podržavaju. Imam puno velikih želja, možda je to i moj najveći problem. Pošto su moje želje i prohtjevi veliki, ne mogu ih odmah ostvariti. Malo se naljutim, spustim koju suzicu i roditelji mi prema svojim mogućnostima obećaju da će ispuniti tu želju. Želio bih da se toliko ne svađam. Ponekad se svađam s prijateljima, no to brzo prođe. Hvala Bogu. No, smeta mi to kada se već i pomirimo, kad se drugi put posvađamo - teže ćemo se pomiriti. Tako je to uvijek. Posvađamo se s nekoliko riječi i to je dovoljno. Nekad me prijatelj ne želi razumjeti pa samo šutimo. Taj problem pokušavamo svakodnevno riješiti, ali nam previše ne uspijeva.

U svom životu ne bih ništa previše mijenjao. Ovako kako sada živim baš je odlično. Možda bi malo promijenio svoje roditelje. Moji roditelji se brinu za mene, daju mi novac, za sve što mi treba u životu, oni su mi na raspolaganju. Samo mi se ne sviđa kad bih želio negdje ići da je jedan roditelj za to, a drugi uvijek protiv toga. Kad bih ih pitao da li mogu u disco, rekli bi: "Ne, još si mlad!"... i takve gluposti. Ja to najviše mrzim, u tome bih svoje roditelje promijenio. I jako mi smeta što imam stariju braću. Oni prema meni ponašaju kao da sam ja neki mali, koji nema

Ah... Moji životni problemi, koji su? Škola, roditelji, ljubav, izlasci i još mnogi drugi: Svakog dana ponavlja se jedno te ista priča: "Zašto ne učiš?, koliko si dobila?, kako je bilo u školi?" i još mnoga pitanja koja me živeiraju. Nije mi jasno zašto mi svi stalno zbog nečega prigovaraju. Učim, ali misli su mi na drugoj temi, naravno ljubavi. Hoće li me zamijetiti, sviđam li mu se i druge stvari. Roditelji mi prigovaraju zbog svakodnevnog rolanja, a kad nikud ne idem, onda opet tupe zašto stalno sjedim pred TV-om i računalom. Tko bi ih razumio? Često mi prigovaraju zbog mog ponašanja, a kad sam ozbiljna, onda kažu da sam kao stara žena. Kad slušam glazbu, kažu da im smeta i osjećaju da će svakog trenu srušiti strop. Svakog dana javljaju se novi problemi koje nekako pokušavam riješiti ili zaboraviti na njih.

Jao! Ovaj život! Užas!!! Mene roditelji uopće ponekad ne razumiju! Zašto? Svaki dan održavaju "prodike". Govore gluposti, sve sam je kriva. Ponekad nisu možda u pravu, ali misle da jesu - jer su stariji! Ponekad pomišljam da me roditelji ne vole.

Uspoređuju me s drugima. Govore da sam nezahvalna, da imam sve, neka pogledam druge koji nemaju ništa... Jednostavno sam to već sto put čula i dosađuje mi to. Mojim roditeljima smeta kada na to reagiram tako da "okrećem" očima. Misle da ja mogu biti kao oni. Znaju me nekad povrijediti, no ja ipak mislim da me vole i da mi trebaju davati savjete. Ali...

Moj problem je taj da se nikako ne mogu složiti s bratom. Kad međusobno razgovaramo, i ako ja to njemu ili on meni ne ispuni, svaki ode u sobu i cijeli dan se durimo. Još jedan razlog tih problema su roditelji. Mama mi ujutro govori što da obučem. Ako si nešto obučem po svom izboru, mama veli da je to predebelo ili pretanko za vrijeme. Tata pak, dok izlazim s prijateljima, često govori točan sat kad se moram vratiti kući...

Moj životni problem je da me roditelji ne razumiju!

Ja bih u životu promijenio puno toga. Prvo, da imam bolje ocjene, ali zato moram učiti. Da se ne svađam s prijateljima. Kada bi se bar cijeli razred družio - jer, kad razgovaram s jednom curom iz razreda svi mi se smiju. A mi ćemo se svi sastati nakon 5 ili 10 godina. Želim da se neke cure ne prave toliko važne i da ne zezaju one koje to ne čine. Da budemo cijeli razred jednak...

S problemima se nastojim suočavati jer ih ne volim gomilati pa ih brzo, kad je prilika, počnem rješavati. Volim kada i ja mogu nekome pomoći u problemima. Moj problem su i moje dvije male sestre. Roditeljima pomažem u čuvanju sestara pa i njima rješavam jedan problem. Najviše od svega bih željela živjeti gdje sam se rodila jer tamo imam svoje prijateljice i prijatelje. Volim se družiti i poštivati pomoć svih koje poznam.

*Darja Barić,
2. razred,*

Sunce

Sunce je okruglo kao krug. Sunce sja kao ja kad sam sretna. Sunce me grije kao ljubav mame i tate. Sunce je izmamilo sreću, veselje i radost na livade i igrališta.

Laura Granatir, 1. razred

Veliku radost učenici doživljavaju na putovanjima

Kakav - takav

Da. Moja mama želi da ja budem drukčiji. Željela bi da budem malo mirniji, da umirim ponekad svoje brze noge koje donose često mnogo nestašluka. Želi da sam u školi pažljiviji, da slušam učiteljicu,

prijatelje i da na satu budem aktivniji. Stalno mi napominje kako moram zadatak koji ne razumijem pročitati više puta i da ću ga onda sigurno uspjeti riješiti. Znam da mi mama želi dobro pa joj pokušavam udovoljiti. No, ne uspijeva mi to uvijek.

Ivan Blagus, 2. razred

PAHULJICE

Konačno su pale, pahuljice male. Vrtjele se u zraku padale i po mraku. Kada padaju onako bijele svi im se jako, jako vesele.

*Nikolina Milković,
4. razred*

Filip Grabant, 2. razred, Želja

Kakva - takva

Moja mama ne želi da ja budem drukčija, nego da ostanem onakva kakva sam. To znači niti bolja, niti lošija. Možda bi mi ponekad željela da budem samo malo bolja, ali ne govori mi to. Mislim da znam što bi

mi prigovorila. Ne slušam je ponekad, a onda shvatim da je bila u pravu. Pokuš ću to popraviti, jer kad je moja mama sretna onda je sretna cijela naša obitelj.

Kristina Lajtman, 2. razred Hodošan

Imam puno životnih problema, a pisat ću samo o manjima koji su najvažniji. Prvo o školi, a onda o ostalom. U školi imam jedan veliki problem. Jedna cura je nasilna i misli da sve može pa nas često maltretira. Ona bi morala biti kao "najbolja prijateljica", ali to u svakom slučaju nije. Svako jutro kad ustanem, prvo pomislim kakve će biti volje, da li će mi nešto reći za odjeću ili će me grditi. Voli mi izmišljati pogrdne nadimke i ostalo. Nekad se bez razloga nekome smije...

Željela bih razgovarati i to sa svojim roditeljima. I ne o problemima, nego samo tako - za zabavu i slično. Jer, i to moram reći - moji roditelji, prvo, nemaju vremena za mene, jer su previše zaposleni. Drugo, uvijek se netko nametne. Na primjer, želim ja nešto reći, moji roditelji samo dalje razgovaraju ili sa sestrom ili s nekim drugim ili ih uopće ne zanima. Pa sam tiho,...

U svom razredu predložila bih npr. da xxxx ne bude tako agresivan. Kad mu netko nešto kaže što mu se ne sviđa, on bi se i potukao. Željela bih biti dobra učenica, prijateljica svima u školi, a posebno u razredu. U školi imati satove na koje bi nam više dolazila pedagoginja na sat kako bi razgovarali o problemima cijelog razreda. U svom životu promijenila bih još nešto što bi mi mnogo značilo, a to je da ne moram gledati kako drugi pate zbog provociranja drugih učenika.

Oleg Šuljak, (8. r.), Strah

U mraku su velike oči

Otišao sam spavati. Usred noći sam se probudio. U sobi je bio mrak. Nigdje nikoga. Ja i mrak sami! Uplašio sam se. Vidio sam neke sjene i likove. Neki su čak imali rogove i rep. Počeo sam glasno vikati i dozivati mamu. Kad je mama došla upalila je svjetlo. Mrak je podvio rep i pobjegao. Mama je na to rekla : "Ne govore stari ljudi uzalud da su u mraku velike oči."

Igor Sabol, 2. razred

Samo je jedan kutak svemira koji možete sigurno promijeniti, a to ste vi sami. (Aldous Huxley)

Divna je mladost uvijek vjerovala, a i danas vjeruje, da je lako pokrenuti svijet. (Alfredo Pazolini)

Znam da neću spasiti svijet, možda ni one koje poznajem, ali ipak moram početi. (Majka Terezija)

Na kraju balade ipak se pojavi Sunce!

...ali što staviti na 1. mjesto, što poboljšati, kad mi se čini da je u mom životu sve sjajno. Dobar sam đak, barem se trudim biti, imam najboljeg brata, roditelje koji me vole i uče svim vrlinama života. Tu su i prijatelji s kojima se dobro slažem, ali ipak možda premalo družim. Da mogu promijenila bih ovu užurbanost koja vlada u svakoj obitelji. Posao, škola, kućne obveze, a za razgovor i druženje ostaje sve manje i manje vremena. Htjela bih ponekad više biti na nekim aktivnostima, pomoći u kuće, više se brinuti za svoje stvari. Mislim da bih trebala biti malo više odlučnija i da bi se i te sitnice promijenile na bolje. Više bih se voljela družiti s bakom i djedom jer su puno učinili u mom životu i na neki im način svojim društvom uljepšati staračke dane.

Prvo što bih promijenila jest nemarnost. Ne učim previše, a nadam se boljim rezultatima. Drugo je lijenost. Lijena sam čak oprati suđe, a kamoli nešto drugo. Moram se početi baviti nekim sportom. Primjerice jahanjem, kad već volim konje. Morala bih promijeniti ponašanje. Početi se malo ljubavnije ponašati, više poštivati ljude... Trebala bih više boraviti na svježem zraku u prirodi, a ne pred televizorom. Više čitati knjige...

Moj je problem u učenicama koji se prave važne jer misle da su neke frajerice. I one se tako dugo prave važne dok neće napraviti neke probleme. A onda je problem za cijeli razred jer

"Svoj nevolji se može oduprijeti smijehom" -

nitko neće reći razrednici ili učitelju.

Kraj teme broja - poruke izvucite sami...

Put do uspjeha II.

Najavljeno nagradno putovanje u Barcelonu je održano! Jelena je s najboljih 5 fotografa Hrvatske putovala u Španjolsku, a za vrijeme višednevnog boravka uredno bilježila svoje utiske iz Katalonije i Barcelone. Učenike i studente vodili su Milica Marinčić iz Hrvatskog foto-saveza i Željko Medved iz Hrvatskog saveza pedagoga tehničke kulture. Svi sudionici primili su diplome Vijeća Europe za VIII. međunarodni fotografski doživljaj kulturne baštine. Kompletna izložba tada je preseljena u čakovečki Stari grad pa su je sa zanimanjem razgledali brojni ljubitelji fotografije.

Jelena Herman u sazviježđu Katalonije

Prikayujemo dio brojnih Jeleninih fotografija.

Tehničari punim jedrima!

Nastava tehničke kulture u našoj se školi već treću godinu odvija po eksperimentalnom programu. Program obuhvaća razne grane tehnike: promet, osnove strojarstva, graditeljstva, elektrotehnike, infor-

Hrvatskog auto kluba Čakovec i Policijske uprave Čakovec, svi učenici 5. razreda uspješno su položili ispit za bicikliste i dobili svoju prvu vozačku dozvolu - naravno, za upravljanje biciklom u prometu

Za vrijeme zimskih praznika naši učenici Andreja Dolenčić, Miro Gosarić, Dario Purić i Marko Jančec uspješno su položili ispit za članove školske prometne jedinice koji je organiziran u Čakovcu od strane Društva pedagoga tehničke kulture Međimurja, HAK-a i

matike, robotike i tehničkog crtanja, a izvodi se pomoću mnogih vježbi i radnih zadataka. Na kraju ove školske godine Zavod za školstvo Republike Hrvatske proveo je anketu o prihvaćenosti ovog programa od strane učenika i roditelja. Znakovito je da je čak 97% učenika i roditelja izrazilo potpuno zadovoljstvo s izvođenjem nastave tehničke kulture, što je još jedan dokaz da smo na dobrom putu da vratimo potrebni dignitet nastavi tehničke kulture u osnovnoj školi

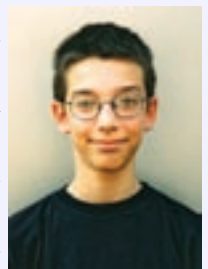
U okviru nastave tehničke kulture u petom razredu, a uz pomoć

PUM Čakovec Učenici Lucija Kolarić, Andreja Dolenčić, Mišel Dominić i David Dominić sudjelovali su na Županijskom natjecanju "Sigurno u prometu" u Donjem Kraljevcu

Na Županijskom natjecanju mladih tehničara Međimurja održanom u Pribislavcu sudjelovalo je čak devet naših mladih tehničara i to: Tomica Furdi, Benjamin Blažona,

Luka Vlahek, Miro Gosarić, Marko Jančec, Dario Lončarić, Krešimir Sinković, Davor Košak i Jelena Herman u raznim područjima tehnike. Najveći uspjeh postigao je Krešimir, koji je ostvario pravo na sudjelovanje na državnom natjecanju. Spomenimo i to da je Marko Jančec sa svojim radom "Transformacija energije" osvojio drugo mjesto, a Miro Gosarić u robotici treće mjesto

Učenik 7.b razreda Krešimir Sinković sudjelovao je na 46. natjecanju mladih tehničara Hrvatske u Kraljevici, od 25. do 29. svibnja. Svojim radom "Centrifuga-vrtuljak" iz područja strojarstva uspješno je predstavljao našu školu i Međimusku županiju ostvarivši 21. mjesto u Hrvatskoj

Učenici Miro Gosarić i Luka Vlahek uspješno su završili tečaj robotike organiziran od strane Društva pedagoga tehničke kulture Međimurja.

Zanimljivo je da samo 20 od 800 osnovnih škola u Hrvatskoj nastavlja ovaj program i sljedeće godine u 8. razredu, među njima su opet učenici naše škole i učitelj - voditelj Stjepan Kolac.

Na slikama: Krešimir i njegov rad

Rezultati natjecanja, susreta i smotri "NSIS 2004".

Matematika - međuopćinsko natjecanje u OŠ Domašinec, 5. ožujka 2004.

Ime i prezime	Razred	Mentor	Rang u centru
Jurica Recek	IV.	Ljiljana Zelenić	19.
Tihana Srpak	IV.	Ljiljana Zelenić	20.
Krunoslav Lajtman	IV.	Marija Kovač	52.
Ivan Petar Srpak	V.	Željka Brodar	25.
Maja Mesarek	VI.	Željka Brodar	57.
Krešimir Sinković	VII.	Željka Brodar	31.
Anamarija Mesarek	VIII.	Željka Brodar	28.

Matematika - županijsko natjecanje u OŠ I. G. Kovačića Sv. Juraj na Bregu.

Jurica Recek	IV.	Ljiljana Zelenić	11.
Ivan Petar Srpak	V.	Željka Brodar	11.

Likovna kultura - županijsko natjecanje u III. OŠ Čakovec, 15. ožujka 2004.

Luka Harandi	V.	Nenad Kipke, prof.	nominacija za državno
Tajana Bartolić	VI.	Nenad Kipke, prof.	županijski

Likovna kultura - državno natjecanje u Zagrebu, travanj 2004.

Luka Harandi	V.	Nenad Kipke, prof.	nije pozvan
--------------	----	--------------------	-------------

Kemija - županijsko natjecanje u OS Kuršanec, 15. ožujka 2004.

Ime i prezime	Razred	Mentor	Rang
Katarina Šavora	VII.a	Sandra Vlahek, prof.	17.
Emina Purgar	VII.b	Sandra Vlahek, prof.	18.

Zemljopis - županijsko natjecanje u I. OŠ Čakovec, 19. ožujka 2004.

Luka Baranašić	V.	Ruža Vuk	7.
Lucija Kolarić	V.	Ruža Vuk	8.
Marko Jančec	VI.	Ruža Vuk	10.

Povijest - županijsko natjecanje u OŠ Šenkovec, 26. ožujka 2004.

Dina Zrna	VII.b	Ruža Vuk	10.
Katarina Šavora	VII.a	Ruža Vuk	19.

LIDRANO - međuopćinsko natjecanje u CZK Čakovec, 13. ožujka 2004.

Ivana Gavran	VI.	Mirjana Kranjec	neuvršteno
--------------	-----	-----------------	------------

Mali odmor od škole na vrhu Ivanščice

Svi učenici, djelatnici i roditelji Područne škole Sveti Juraj u Trnju sudjelovali su na tradicionalnom trećem pikniku u Zelengaju. Nevrijeme ih nije spriječilo u raznim takmičenjima.

Županijsko natjecanje mladih tehničara, Pribislavec, 30. travnja 2004.

Ime i prezime	Razred	Područje rada	Mentor	Rang
Krešimir Sinković	VII.	Strojarstvo	Stjepan Kolac	1.
Marko Jančec	VI.	Izložba	Stjepan Kolac	2.
Miro Gosarić	VI.	Robotika	Stjepan Kolac	3.
Luka Vlahek	VI.	Robotika	Stjepan Kolac	4.
Benjamin Blažona	VI.	Izložba	Stjepan Kolac	6.
Tomica Furdi	VI.	Izložba	Stjepan Kolac	7.
Dario Lončarić	VII.	Prometna teh.	Stjepan Kolac	8.
Davor Košak	VI.	Izložba	Stjepan Kolac	9.
Jelena Herman	VII.	Fotoizložba	Stjepan Kolac	17.

Državno natjecanje mladih tehničara, Kraljevica, 25 - 29. svibnja 2004.

Krešimir Sinković	VII.	Strojarstvo	Stjepan Kolac	21.
-------------------	------	-------------	---------------	-----

Našim naporima da upoznamo svijet pridružio se i prof. Nenad Kipke: Pariz!!!

Djelatnici OŠ Hodošan

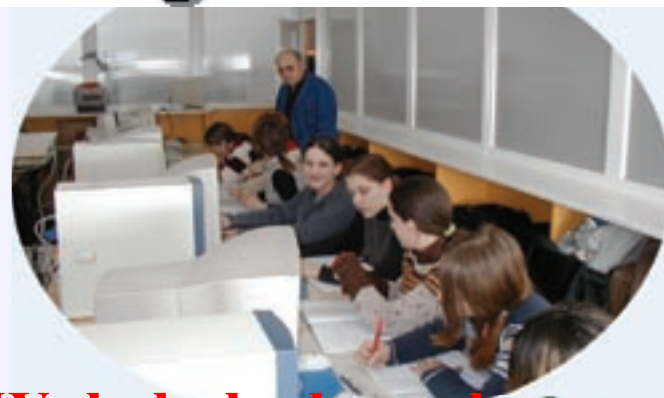
U srednjem redu s učenicima stoje: Radmila Mihaljković, Dragutin Balent, Biserka Horvat, Dragutin Šimunić, Alojz Vuk, Darko Kelemenić, Ljiljana Zelenić, Ljubica Ilijaš, Sandra Rok, Željka Brodar i Bernarda Vidović; sjede: Mirjana Kranjec, Liljana Kralj, Suzana Košak, Stjepan Kolac, Emilija Kolac, Anka Balent, Marija Kovač, Ivan Barić, Ružica Vuk, Marija Novak, Sandra Vlahek, Marija Ivković, Nataša Hajdinjak, Elizabeta Matijaško i Gordana Čonka; desno dolje Damir Kovačić.

Ime i prezime učitelja	Rođendan	Adresa	Predmet koji predaje / ostali poslovi
Pedagoški i organizacijski poslovi:			
Ivan Barić	11. svibnja	Sv. Juraj u Trnju 84/4	ravnatelj, pedagog, knjižničar,...
Marija Ivković	17. siječnja	D. Pustakovec 55	tajnica-računovotkinja
Biserka Horvat	4. lipnja	Križovec bb	tajnica-računovotkinja
Renata Čelik	16. studenoga	Hrašćica, Kralja Tomislava bb	pedagoginja (od 15.10. - 15.03.)
Mihaljković	25. veljače	Mačkovec 343	pedagoginja (15.03.04. nadalje)
Učitelji:			
Anka Balent	3. studenog	D. Kraljevec, Ludbreška 40	razredna nastava u matičnoj školi
Dragutin Balent	29. svibnja	D. Kraljevec, Ludbreška 40	razredna nastava u matičnoj školi
Željka Brodar	7. ožujka	Mursko središće, Martinska 88	matematika
Darko Kelemenić	14. siječnja	Sveti Juraj u Trnju 14	vjeronauk
Nenad Kipke	30. siječnja	Čakovec, A. Schulteissa 6	likovna kultura
Emilija Kolac	15. lipnja	Hodošan, Zavrtna 1	razredna nastava u matičnoj školi
Stjepan Kolac	12. kolovoza	Hodošan, Zavrtna 1	fizika i tehnička kultura
Suzana Košak	29. srpnja	Hodošan, Braće Radića 103	razredna nastava u PŠ Sveti Juraj
Marija Kovač	27. ožujka	Hodošan, Vukov Gaj 3	razredna nastava u matičnoj školi
Damir Kovačić	27. studenog	Železna Gora 90	informatika (od 15. 12. nadalje)
Liljana Kralj	9. rujna	Hodošan, Glavna 12	razredna nastava u PŠ Sveti Juraj
Mirjana Kranjec	11. srpnja	Sveta Marija, Kolodvorska 2a	hrvatski jezik i knjižnica
Elizabeta Matijaško	20. veljače	Palinovec 169	razredna nastava u PŠ Palinovec
Marija Novak	23. svibnja	Goričan, Školska 41	glazbena kultura
Sandra Rok	2. srpnja	Mihovljan, I. G. Kovačića 39	engleski jezik
Dragutin Šimunić	30. svibnja	Hodošan, Zavrtna 3	tjelesno-zdravstvena k. i zemljopis
Sandra Vlahek	1. ožujka	Hodošana, Prvomajska 12	priroda, kemija i biologija
Ruža Vuk	6. ožujka	Hodošan, Vukov gaj 12	povijest i zemljopis
Ljiljana Zelenić	4. kolovoza	Palinovec 11	razredna nastava u PŠ Palinovec
Tehničko osoblje			
Gordana Čonka	2. svibnja	D. Pustakovec 109	kuharica u matičnoj školi
Vesna Švenda	11. veljače	Palinovec 200	kuharica - čistačica u PŠ Palinovec
Marija Kolar	25. rujna	Sveti Juraj u Trnju 20	kuharica - čistačica u PŠ Sveti Juraj
Ljubica Ilijaš	10. veljače	Hodošan, Prvomajska 4	čistačica
Bernarda Vidović	24. rujna	Hodošan, Glavna 74	čistačica
Alojz Vuk	18. lipnja	Hodošan, Vukov gaj 5	domar - ložič - dostavljač

i dalje u trendu!

Osnovna škola Hodošan godinama je imala najviše računala među svim međimurskim školama. Nažalost, iako je često primala obećanja da će u zamjenu za zastarjelu tehniku dobiti novu učionicu, to se nije dogodilo. Krajem I. polugodišta škola konačno prima dozvolu Ministarstva da zaposli informatičara. U gornjem holu formirana je stoga nova informatička učionica pa su naši učenici s učiteljem informatike Damirom Kovačićem imali prilike započeti s izbornom nastavom informatike. Naravno, za nabavu op-

reme uprava škole opet je morala uložiti velike napore, a pomoći još nema...

WWW.skola-hodosan.hr

Na gornjoj adresi provjerite često koliko se trudimo!

Članovi DVD Hodošan, predvođeni agilnim predsjednikom Andrijom Ilijašem svake su godine domaćini predavanja i demonstracije za najmlađe učenike. (tri fotografije)

Školska liječnica dr. Dijana Uvodić osim redovitih cijepljenja i pregleda učenicima viših razreda održava prigodna predavanja o problemima odrastanja. (dolje)

**UČENJSKI
SUDODNICI**

Svi učenici petih razreda ponovo su položili ispit za bicikliste. Knjižice im predaju predstavnici Policije, HAK-a i Udruge pedagoga tehničke kulture. (desno)

Uspjeh:
11 učenika
s odličnim
uspjehom
(1 nagrađena
s prosjekom
5,00),
6 s vrlo
dobrim,
10 s dobrim
uspjehom.
Prosjek
razreda je
solidan:
3.92!

MALI MATURANTI

Matična knjiga	Ime i prezime	Datum rođenja	Roditelji	Adresa
X.	3411. Tamara Blažeka	05. 01. 1990.	Vladimir i Katarina	Donji Pustakovec 57
X.	3384. Valentina Branilović	24. 09. 1989.	Nada i Mladen	Donji Hrašćan 45
X.	3414. Siniša Čavlek	25. 06. 1989.	Božica i Bojan	Sveti Juraj u Trnju 20
X.	3415. Tomislav Čavlek	04. 02. 1990.	Đurđica i Josip	Sveti Juraj u Trnju 40
X.	3503. Ivan Furundžija	24. 12. 1988.	Nevenka i Pavo	Sveti Juraj u Trnju 33
X.	3386. Krešo Gavran	02. 12. 1989.	Katarina i Ivan	Hodošan, Čakovečka 6/1
X.	3387. armen Glad	17. 11. 1989.	Vesna i Josip	Hodošan, Palih boraca 14
X.	3388. Nikola Ivković	27. 11. 1989.	Blaženka i Zlatko	Donji Hrašćan 138
X.	3397. Dino Kenjereš	08. 02. 1990.	Mirjana i Ivan	Palinovec 234
X.	3389. Melita Kovač	22. 05. 1989.	Bernarda i Ivan	Hodošan, Glavna 5
X.	3398. Stjepan Kovačić	17. 10. 1989.	Božica i Željko	Palinovec 118
XI.	3561. Slavica Krampač	20. 04. 1989.	Verica i Josip	Hodošan, Glavna 48
X.	3390. Marija Kukec	01. 07. 1989.	Ana i Dragutin	Donji Hrašćan 28
X.	3399. Antonijo Lovrenčić	15. 11. 1989.	Ana i Franjo	Palinovec 67
X.	3400. Anamarija Mesarek	15. 08. 1989.	Božica i Branko	Palinovec 202
X.	3391. Monika Mihalec	26. 05. 1989.	Danica i Stanislav	Donji Hrašćan 1/a
X.	3401. Nina Novaković	31. 01. 1990.	Marija i Ivan	Palinovec 72
X.	3393. Martina Pandur	30. 03. 1990.	Jelena i Ivan	Hodošan, Čakovečka 16
X.	3403. Klementina Sakač	18. 12. 1989.	Đurđica i Vladimir	Palinovec 43
X.	3392. Boris Smolek	07. 05. 1990.	Danica i Đuro	Hodošan, Glavna 45/2
X.	3404. Martina Smolek	03. 07. 1989.	Jasminka i Vladimir	Palinovec 175
X.	3405. Kristina Šimunić	06. 07. 1989.	Nadica i Zvonko	Palinovec 27
X.	3406. Simona Šoltić	06. 04. 1989.	Mira i Franjo	Palinovec 191
X.	3407. Oleg Šuljak	25. 10. 1989.	Svetlana i Aleksandar	Palinovec 159
X.	3395. Emilija Vadjla	30. 01. 1990.	Slađana i Željko	Hodošan, Glavna 73/1
X.	3408. Suzana Varović	18. 09. 1989.	Ljubica i Branko	Palinovec 91
X.	3396. Vesna Vuk	02. 02. 1990.	Jasminka i Željko	Hodošan, Cvjetna 4

Kuća koji, mi mi...

Novo putovanje u Vinicu

U sklopu obveznog i dosad najopširnijeg profesionalnog informiranja, učenici VII. razreda posjetili su sve srednje škole u Međimurju. Naime, ravnatelj je siguran da je to najbolji put da učenici upoznaju sva mjesta i programe gdje će eventualno nastaviti školovanje.

Svugdje su ih dočekali ljubazni i pripremljeni domaćini: ravnatelji, pedagozi, učenici i profesori. Svi su pozdravili ovu jedinstvenu akciju u Međimurju (opet smo prvi!) i kroz zadano vrijeme pokazali učenicima kabinete, učionice, radionice, kuhinje, knjižnice, labora-

torije i ostale prostore. No, nije se na tome stalo. Kako je bilo interesa kod nekoliko učenika, svi osmaši putovali su u Vinicu u Poljoprivrednu i veterinarsku školu. Osmim razredima pridružili su se učenici V. i VI. razreda čiji je glavni cilj posjeta bio Arboretum i rasadnik "Opeka".

Voditelji učenika su učiteljice i razrednice Ružica Vuk i Željka Brodar, za dio prirode i biologije bila je zadužena profesorica

i razrednica Sandra Vlahek, a za sigurnost učenika zadužen je (opet) ravnatelj Ivan Barić. Ravnateljica škole Jelka Grđan školi je poklonila više vrsta ukrasnog bilja, grmlja, a posebno je vrijedno istaknuti da je

škola opet dobila jedan primjerak ukrasnog stabla ginka. Naime, onaj, također poklonjen u Vinici, prije nekoliko godina nepoznati je umjetnik naprosto ukrao iz školskog dvorišta. Pri povratku učenici su se zadržali u Kuršancu uz Restoran "SRC Vrbi" i tu upoznali "gornje međimursko more".

Odlaze razdragana djeca

...Dragi učenici, pred izborom ste svog životnog zanimanja. Želimo vam sve najbolje u svijetu punom neizvjesnosti, grubosti, nepravde i nepoznanica. Tijekom srednje škole, zatim daljnjeg školovanja pa onda tijekom dugog života često ćete se sjetiti detalja iz osnovnog obrazovanja, vaših učitelja, prijateljstva po školskim hodnicima punih cvijeća. Nemojte tada govoriti, kao mnogi koje smo isto tako lijepo ispratili, da škola nikome ne treba i da je škola samo trošak. Pomognite nam da i sljedećih stoljeće i pol sretno učimo vašu djecu i unuke. Pomognite nam da ova naša sredina konačno školu prihvati kao vrt i igralište, kao kutiju punu smijeha, cike i živosti, u kojoj su djeca najljepše cvijeće.

Na kraju, dragi učenici, zapamtit ćemo vas kao prvu djetinjstvom nabijenu generaciju, kao završni razred razdragane djece koji je teško bez bojazni poslati u svijet. Zato vam u ime kolektiva naše škole želim vam puno uspjeha u školovanju, puno ljubavi u srcu za školu i djecu te zadovoljstvo u budućem stvaranju obitelji, društva i novih prijateljstava. Neka vam je sa srećom!

(Iz govora ravnatelja)

Naš oproštaj

Nemojte brzo odrasti...

Danas odlazite, svatko u drugu školu. Naći ćete nove učitelje, steći nove prijatelje, ali našu školu, gdje ste stjecali prva znanja, naše učitelje i ostale djelatnike, nemojte zaboraviti. Nemojte žuriti da brzo odrastete, čim duže budete djeca. Želim da se upišete u one škole koje želite, da postanete dobri i marljivi srednjoškolci i ponos naše škole i svojih roditelja.

(Iz govora razrednice)

Sve ja samo...

Sve je samo prošlost koja ponekad još boli.
Sve je samo zaborav koji se ne briše.
Sve je samo sreća koja se brzo mijenja.
Najteže su ipak suze koje se ne suše.

Slavica Krampač, 8. razred

Sjetimo se učitelja!

*Kad uživamo
slatki plod, valja
se sa zahvalnošću
sjetiti i onoga tko
je zasadio voćku
- kaže stara vijet-
namska poslovica.*

*Sjetimo se
ponekad učitelja
koji su u nama
zasadili mnogo
dobroga...*

Život je putovanje u nepoznato

Sjedim u svojoj sobi i razmišljam. Što je život? Kuda nas on vodi? Nalazimo se na prekretnici putova - što i kamo dalje? Kamo će nas putovi odvesti? Živimo u svijetu gdje vlada ludilo vremena, sve manje mislimo jedni na druge i sve više žurimo. Sve manje ljubavi nas okružuje. Zašto je to tako? Zašto, kuda, kamo, kako?...

Pitanja je mnogo, a odgovora niotkud. Život je lijep i svi to znamo. Ipak malo smo svjesni, premalo zahvalni za naš život. Kada nam se događaju ružne stvari kažemo da je to sudbina. Sudbina ili nam je život zaista putovanje u nepoznato. Mislim da smo sami zaslužni ili krivi za životne putove, bili oni lijepi ili ružni. Mislim da bi u životu više vremena trebalo posvetiti razgovoru, da nas okružuje puno ljubavi, da prevladava mir i dobro. To su moji savjeti za bolji i ljepši život. Stoga, sretno nam bilo na našim putovanjima!

Monika Mihalec, 8. razred

Larvinski ispit znanja

Kako se dalekim činom ovaj dan,
a svatko je za njega imao svoj plan.
Pitamo se što reći za kraj,
sad kad je došao oproštaj.
I najveće hvala izrečeno danas,
premalno je za ono što ste učinili za nas.
Hvala za sve ovdje provedene sate,
hvala što ste nam često bili mame i tate.
Niste se uzalud samo mučili,
pa ćemo vam sada reći što smo naučili.
Ovih se osam godina u perfekt pretvorilo,
a u našim srcima brigu za futur stvorilo.
Čuj sada dragi svijete,
ono što zna svako dijete,
da je kvadrat nad hipotenuzom
jednak zbroju kvadrata nad obje katete.
Doprlo je sad do naše svijesti,
da i mi smo dio povijesti.
Što su prema nama Grci stari?
Kad odjeća im izgled kvari.
Meridijani, paralele, sada dobro leže,
samo što ponekad malo klime bježe.

Ali ništa strašno, ništa zato,
kad ionako padaline krive su za blato.
Znamo mi i još nešto vrijedno,
da od rode nije dijete nijedno.
Složena anatomija svakog čovjeka,
ista će ostati zauvijek i dovijeka.
Vratove smo istezali kao nojevi,
dok shvatili smo odkud svi ti spojevi.
Lako je sad kad znamo to,
da je nejobičnija voda H₂O.
Kompjuteri, diskete i sve te igračke,
sad su za nas kašalj jedne mačke.
A što nam tek nudi Internet?
Ljudi - to je pravi prozor u svijet!
Dug je bio put i skupi smo platili da-
nak,
da bi shvatili što je galvanski članak.
A tek učenje o strujnom krugu,
izazivalo je često veliku tugu.
Violinski ključ nas je dobro smeo,
sve dok Ge nije na drugu crtu sjeo.
Iz klavira tužni zvuci sada zборе,

a bili su ponekad dio noćne more.
Ako pogledate naše likovne
svaštarije,
saznat ćete naše bujne maštarije.
Sve te boje, linije, točke i šare,
više nam dobro raspoloženje kvare.
Sa Starim zavjetom muku smo
mučili,
a Novi zavjet nešto smo lakše
naučili.
Uostalom što se katekizma tiče,
pomogle su iz djetinjstva bakine
priče.
A kad nam je učenja bilo dosta,
za dobro volju tjelesni nam osta'.
Nitko od nas nije športaš loš,
iako nije pogođen baš svaki koš.
I - što još reći za kraj?
Thank you, we love you
and GOOD BYE!

Ivana Gavran u ime osmih razreda

Putopis

SVI PUTOVI VODE U RIM

Moja želja da posjetim Rim konačno mi se ostvarila, zahvaljujući razumijevanju moje drage razrednice, ravnatelja te posebno mojih roditelja. Put do Rima osobnim automobilom trajao je 12 sati uz male stanke. Što su se kilometri smanjivali moja napetost bila je sve veća. A onda pred nama pano i velikim slovima ROMA! Stigli smo. Bili smo gosti u jednom franjevačkom samostanu u predgrađu Rima, kod dragog nam domaćina patera Giulia.

Prvo jutro uz vodiče patera Giulia i gospodina Roberta krenuli smo u "osvajanje" Rima. Vožnja podzemnom željeznicom – izlazak i evo nas ispred najvećeg amfiteatra i simbola Rima - COLOSEUMA, veličanstvenog i visokog 49 m. Uz njega su ostaci starog Rima i prekrasan TITOV slavoluk, a nasuprot je najveći slavoluk – KONSTANTINOV, duž kojeg su se odvijale procesije u čast pobjede. Šetnja Carskim trgovima, gdje je TROJANOV stup, ostaci JULIJEVA trga, AUGUSTINOVA trga, HRAM Venere i još puno ostataka. Lagana šetnja do Piazza Venezia gdje je spomenik Oltaru Domovine, te KAPITOLIJSKI trg s kipom Marka Aurelija okružen palačama. Tu je i palača s balkonom s kojeg je Mussolini držao govore. Razgledali smo i unutrašnjost bazilike Sv. Marije. Šetnjom strogim centrom Rima dolazimo do PANTENONA – Hrama svih bogova. U blizini je Au-

relijev stup obavijen klesanim detaljima iz povijesti Rima. Interesantan je obelisk kojeg nosi slon a nalazi se na MINERVINOM trgu. A onda se otvara pogled na najljepšu fontanu – FONTANA DI TREVI. Naravno da sam bacila novčić u fontanu i nešto poželjela, a što otkrit ću na kraju. Na trgu NAVONA odmarali smo uz prekrasnu fontanu ČETIRI RIJEKE.

Zatim smo se autobusom odvezli van zidina starog Rima do bazilike Sv. Pavla, koja je poznata po medaljonima slika svih PAPA.

Drugo jutro vožnja autobusom uz rijeku Tiber kraj PIRAMIDA, SINAGOGE, ANĐEOSKE TVRĐAVE došli smo u Vatikan, na najpoznatiji trg - TRG SVETOG PETRA, gdje se nalazi velika bazilika SVETOG PETRA, sa veličanstvenom kupolom. Tu ne znaš što gledati, čemu se više diviti, unutrašnjosti bazilike s grobom Sv. Petra, kipovima, grobnicama Papa. Sve je prelijepo. Popeli smo se na kupolu odakle puca pogled na cijeli Rim, na Vatikanske vrtove.

Nakon razgleda Vatikana pogledali smo prekrasnu baziliku SVETE MARIJE VELIKE, a dan smo završili na ŠPANJOLSKOM TRGU. To je elitni centar Rima sa prekrasnom fontanom

i poznatim stepenicama PRESVETOG TROJSTVA, a i najskuplji dućani s poznatim svjetskim markama.

Osim razgleda Rima naš pater Giulio odveo nas je u planine u svetište Sv. Franje – GRECCO, gdje je Sv. Franjo napravio prve jaslice. Također smo bili u samostanu Sv. Benedikta na brdu MONTCASSINO, gdje je osnovan red benediktinaca. Prekrasno i veličanstveno. Zadnji dan poslijepodne proveli smo u parku TIVOLI, iz vremena cara Hadrijana, sa prekrasnim vilama i parkom od pet stotina fontana. To je omiljeno izletište Rimljana.

U ovom članku je nemoguće opisati sve što sam vidjela i doživjela u Rimu. A sada ću vam otkriti moju želju prošaptanu uz fontanu DI TREVI: "Da se ponovo vratim u Rim!"

*Za nas je putovala:
Monika Mihalec, 8. razred*

Moja razmišljanja o djeci bez roditelja

Mislim da svatko ima pravo na život s roditeljima. Ja bih htjela da se djeca bez roditelja posvoje i dobiju svoj dom dok su još mala. Oni bi morali imati što normalniji život. U mnogim situacijama djeca ostaju bez svojih bioloških roditelja. U Hrvatskoj je

Izlog radova

Vesna Vuk, 8. razred

Svi zvuci prašume

Zvrr- zvrr! Školsko zvono svojom zvonjavom označuje veliki odmor. Tup-tup-tup! Čuju se koraci đaka koji jure na doručak. Iz školske kuhinje dopire zveket posuđa. Često se čuje tresak što je znak da je nekome nešto palo. Doručak je u hodniku i tada se čuje žamor dječjih glasova i povika. Dežurni učitelj stišava đake: "Psst djeco, ne galamite nego jedite!" Kad doručak završi čuje se škripa stolica kad ih đaci odguravaju od sebe. Ponovno se čuje zveket posuđa zvek zvek, koje odlažu siti učenici. Ponovno nastaje trka kada se vraćaju svaki u svoj razred. Zvrr-zvrr! Zvono je najavilo kraj školskog odmora. Tresk! Bum! Trasss! Zalupila su vrata učionica. Dolaskom učitelja netom nakon zvona zavladała je tišina. U zraku se čuje samo muha. Svojim zzz ona se buni protiv učenja.

Nepoznati pjesnik

Marta Sabol, 1. razred, Na našoj bari

mного djece ostalo bez svojih roditelja za vrijeme rata ili u nesrećama. Djeca su prepuštena rođacima, a ako ih nemaju, djecu zbrinjava Karitas ili socijalna služba u dječjim domovima. Ne ostaju na cesti kao sirotinja kao nekad.

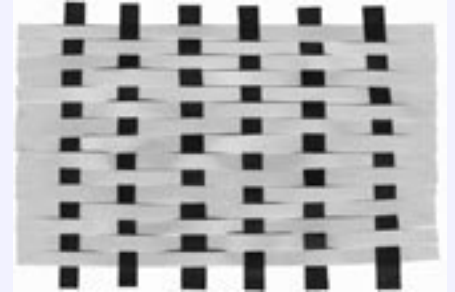
Svejedno, ta djeca su osamljena, bez roditelja, njihove ljubavi i bez svog doma. Sigurno mnogo trpe psihički i nisu smirena kao ostala djeca. Meni ih je žao i voljela bih da ih brzo netko posvoji. Sretni su oni koji nadu obitelj koja im pruži novi dom i roditeljsku ljubav.

Jelena Herman, 7. razred

Kak sam važna

Ja mislim da sam veljka puca pak se delam važna pred svojom starešom sestrom. Dok nekaj dobrog napravim nosa zdigne do plafona, a dok sam hmoja skrijem se pod stol. Ne, ne delam se navek važna - negda sam i dobra!

Sanela Barić, 3. razred

Elena Ružić, 4. razred, Pletemo ceker

Nesreća nikad ne miruje

Prije mnogo godina dogodila se velika nesreća. Moja sestrična Martina pošla je u prvi razred. U petak, prvi tjedan nastave, vozila se s prijateljicama biciklom. Prijateljice su otišle kući, a ona se htjela voziti još do kraja sela. Tada se dogodilo nešto strašno. Kombi koji se vozio cestom, nije uzeo dovoljan razmak i Martinu je udario u potiljak retrovizorom. Pala je na asfalt i na mjestu preminula. Imala je samo sedam godina. Nikad je nisam upoznao.

Aleksandro Sabol, 3. razred

Zimske radosti

U zimskim sam radostima uživao sanjkajući se sa prijateljima na Vukovom brijegu. Kad smo došli tamo odmah smo se počeli sanjkati na vreći i sanjkama. Izvodili smo različite akrobacije i veselili se. Kad nam je bilo hladno približili smo se prije

zapaļenoj vatri i ugrijali se. Zatim smo na štapiće stavili kobasice, ispekli ih na vatri i onako iscrpljeni od sanjkanja sa zadovoljstvom ih pojeli. Kasnije smo se još sanjkali, igrali i veselili na snijegu.

Dario Pintar (4. r.)

Bijela priča s podnožja planine

Stojim na jednom bijelom smrznutom snijegu koji se svjetluca kao da se na njemu nalazi puno sitnih dijamanta. Pored mene je jedna velika grana, koja na sebi ima puno sitnijih grančica, i koja kao da sa mnom promatra sve ovo. Ispred mene je veliki crni most. Sa druge strane mosta je veliko golo drveće u blizini sela. U selu se nalazi puno kuća koje kao da imaju nekakve kapice. Tu se nalazi i crkva. Ona ima krov kao nekakav zvončić i sva ja bijela. Iza sela je borova šuma. Ona je velika i ima puno zelenih borova. Pokraj šume uz strminu nalazi se plavozelena voda koja izgleda kao da su u njoj borovi. To ipak nisu borovi već njihove sjene. Iza borove šume prostire se velika bijela planina koja izgleda kao da je kralj sela i da ga čuva.

Leon Branilović, 5. razred

Kutak za haiku

**Tmurni oblaci
s kišom odlaze
u daljinu**
(Cloudy clouds.
going for away
with the rain.
Dario Babić (7. r.)

**Na prozorima
ljudi gledaju
kako vani pada kiša.**
(People on the windows
watching
the rain outside.)
Vedran Babić (7. r.)

**Povjetarac.
Zlatno žito
mirno se njiše.**
(Breeze.
Golden corn
slowly swinging.)
Luka Baranašić (5. r.)

Filip Grabant,
2. razred

Ivana Vadlja, 1.
razred, Čipka

Lidija Lončarić, 7. razred

Ljubav
Valentin je moja mama koja me uvijek prati.
Valentin je moj tata koji me jako voli.
Valentin je moja sestra s kojom se uvijek svađam.
I Valentin je moje srce koje voli mamu, tatu i - sestru!

Danijel Čemerika, 6. razred

Zaljubljeni papir

Bio jednom jedan dječak Filip. Htio je svojoj curi Klari napisati ljubavno pismo. Uzeo je papir, ali taj je papir odmah odletio na svoje mjesto. I tako osam puta! Filip je pogledao zašto se papir vraća na svoje mjesto. Shvatio je da je taj papir zaljubljen u penkalu u ladići.

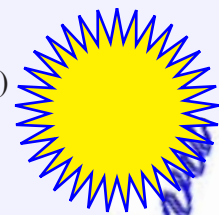
Iva Ivković, 2. razred

Dopuna za petu zbirku Zdenka Oreča,
Petra Zrinskoga 49, 42 230 Ludbreg
Prijevod na engleski: **Sandra Rok**

**U šumarku
Bijela visibaba
Traži sunce.**
(In the grove
White snowdrop
Is looking for the sun.)
Lea Branilović (5. r.)

**Glatka klupa.
Moji se dlanovi znoje.
Pišem test.**
(Polished desk .
My hands are sweating.
I'm writing the test.)
Ivan – Petar Srpak (5. r.)

**Tulipan cvjeta.
Pčele ubiru
cvjetni prah.**
(Tulip blossoms.
Bees take
flowers pollen.)
Danijel Mirić (7. r.)

Islog radova

Jutro

Ujutro je rosa. Sve je mokro i vlažno.
Zrak je svjež.. Sve miriše po travi.
Ujutro je malo hladno, pa obučem majicu dugih rukava.

Ines Horvat, 2. razred

ZALJUBLJENI

Na Valentinovo mačke se ljube,
daruju se golupčići,
svuda je veselje i ljubav.
U gnijezdu su gladni ptići
a svrake se ljube!
Mačke svuda mijauču,
a psi se pare!

Lovro Srnec, 3. razred

Emina Purgar, 7. razred

Što je domovina? Što želiš za svoju domovinu?

Domovina je tamo gdje mi živimo. Ja želim da domovina bude čista i lijepa. (Denis)

Domovina je škola. Ja bih željela da domovina bude puna cvijeća. (Sabina)

Domovina je Hrvatska. Ja bih željela da u mojoj domovini lete leptiri. (Renata)

Ja bih željela da naša domovina ne bude zagađena. (Laura)

Domovina je država u kojoj živim sa svojom sestrom i roditeljima. (Marta)

Ja volim svoju domovinu. (Ivana)

O domovini su razmišljali učenici I. razreda PŠ Sveti Juraj u Trnju

Bakino i djedovo djetinjstvo

Moja baka i djed se sjećaju mnogih lijepih trenutaka iz svog djetinjstva. Baka kaže da su išli iz Čehovca pješice u Sveti Juraj u školu, a bilo ih je preko dvadeset. Išli su bezbrižno jer nije bilo automobila i kamiona i usput su se igrali. Kad su došli doma pomagali su roditeljima. Baka je išla s kravama Šekom i Belom na pašu. Tamo su se igrali razne nekadašnje igre i pazili na krave. Kad su se ujesen krave pasle pekli su krumpire i kukuruz. To im je bilo najljepše. Igrali su se graničare, palčke, apače, tancare su terali i činkali se s gumbima.. Moja baka kaže kako je nekad bilo ljepše nego danas. Nije bilo toliko svade niti mržnje među djecom. Moj djed je išao s konjima Ridanom, Šarkijem i Zelenkom na pašu, na mjesto zvano Gmajna. Tu su dječaci pasli konje iz čitavog sela i tu su se igrali cjeli dan. Tražili su ptičja gnijezda s jajima. Uzeli su jaja i tada su ih ispekli i pojeli. I tako im je dan za danom prolazio sve dok nisu s konjima morali poći na polje. Ja mislim da je djetinjstvo moje bake i djeda bilo lijepo i zanimljivo.

Dejan Čonka, 4. razred

ZALJUBLJENE PTIČICE

Ptičice su veselo cvrkutale na granama. Jedan se ftiček zaljubio u jednu ptičicu. Nije ju vidio dva dana pa je bio vrlo žalostan. Dozivao ju je skačući s grane na granu. Kad se ona pojavila s pjesmom. bio je jako sretan. U kljunu je nosio hranu, sve za svoju ptičicu. Oni su bili jako sretni, a njima su se pridružile i druge ptičice da se vesele njihovoj sreći. Ftičeki su se oženili na VALENTINOVO.

Dario Habuš, 3. razred

Patrik Brisar, 2. razred, Pijetao

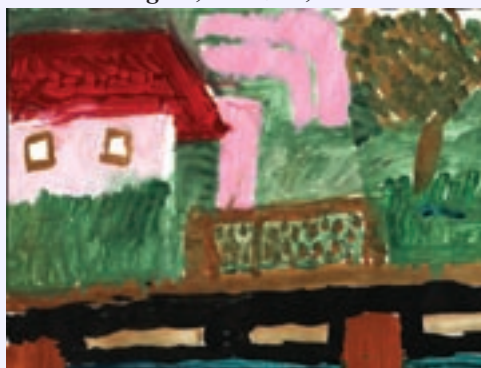
Sabina Pintar, 1. r., Pustakovski fašnjak

Lara Ružić, 6. razred

Jelena Pongrac, 7. razred, Arabeska

Jasenska Jesenović, 4. r., Pogled kroz prozor

BROJALICA

Jedno dijete ete te igralo se tete te. Obulo je štikle le što su same plesale. I haljinu ljinu nu ko jabuka crvenu.

Bruno Borović, 3. razred

Nebom plove različite vrste oblaka; neki donose kišu, a neki samo uljepšavaju dan! (Nobilis)

Islog radova

U pernici

Nemojte, nemojte me pikati, prestanite, dosta! Uh, kakva gužva! Tako mi svi smetaju. Gumica sam. Moram brisati, brisati i samo brisati. A tako bih se htjela malo odmoriti. Dario me pika, gnječi, grize, baca, šilji olovku na mene. Joj, Dario, Dario!

Dario Lončarić, 3. razred

Krijesnice

Jedne ljetne noći cvijeće je spavalo topli ljetni san. Jaglac je sanjao žuto sunce, potočnica je sanjala plavo more, a visibaba bijele oblake. Odjednom dolete krijesnice. Svojim su fenjerima osvijetlile i probudile cvijeće. Cvijeće se razljutilo. Pozvalo je vjetar. Vjetar je zapuhao i otjerao krijesnice. Cvijeće je nastavilo mirno spavati svoj cvjetni san.

Luka Oreški, 2. razred

Uskrs

Uskrs je najveći blagdan jer je Isus uskrsnuo. U mojoj obitelji Uskrs smo proslavili tako što smo hodali u crkvu. Ja sam pomagala kog čišćenja i pripremala pisanice. Na Veliku subotu mama je spremila šunku, hren, sol, perec i pisanice. Sve je stavila u košaru i nedjeljom ujutro nosila u crkvu na blagoslov. U subotu smo se također spremali na vuzmenku, ali je padala kiša. Praznike poslije Uskrsa iskoristila sam za duže spavanje i igru. S roditeljima sam posjetila kumove.

Iva Kenjereš, 2. razred

Razgovarala sam s Malim princem

Helikopterom sam letjela iznad pustinje. Zadio me jedan zeleni grmić nasred te velike pustoši. Spustila sam se na tlo i ugasila motor.

Kad sam ga proučila i fotografirala htjela sam se vratiti kući, ali motor nije htio raditi. Ritala sam u motor i najedanput se zapalio! Helikopter je potpuno izgorio i počela sam promišljati kako da se vratim kad do mene dođe dječak plave kose. Preplašila sam se, a on je samo stajao i smiješio mi se. Rekao mi je: “Molim, nacrtaj mi padobran.” “Evo tu je” – rekla sam mu. “Ali to nije padobran”- reče on. I tako sam mu crtala i crtala, ali niti jedan crtež nije bio dobar. Sada mi je prekipjelo. Nacrtala sam mu jednu malu kutiju i rekla: “Evo to je kutija, a unutra je padobran”. “Baš sam to htio” - rekao je,

Roberto Višnjić, 3. razred. Bajka

“Pogledaj kako je lijep!” Počeli smo pripovijedati. Pitala sam ga otkuda je? Nije govorio samo je pokazivao. Pokazao je: “Od gore!” Tako smo razgovarali, spavali pili i jeli i dani su prolazili. Morao je poći. Rekao je: “Sada moram poći na svoj planet”. Oprostili smo se i on je pošao sa zalaskom sunca. Ja sam još malo teturala Saharom gdje

sam našla mnoštvo geografa među kojima su bili i moji prijatelji. Vratila sam se kući i sve je bilo dobro. Ali onaj susret s malim princem ostat će mi u sjećanju.

Jelena Baranašić, 7. razred

Iva Kenjereš, 2. Palimovec

Moja pajdašica

Moja pajdašica Jasmina bila je na provumo sodo. Bila je na sodo zoto ka je fkrola tri kile kolbosi! Sodec ju je pitav: “Zakaj si fkrola kolbose?” “Fkrola sam zoto kaj su mi joko dišali!” Sodec jo sponova pita: “A što je biv s tobom?” “Biv je moj pajdaš Sandro”. Sodec se obrne k Sandriju i pita:”A kaj vi znote o kolbosima?” “Jo znom da smo jih skupa fkrali i dobro se najeli!”

Marta Vlahek, 3. razred

Lana Strahija, 3. razred, Gospođica

Mimohod i izbor najljepše maske - voditeljice Renata Čelik i Emilija Kolac

Uz Svjetski dan voda

Pitka voda

Vodoopskrba pitkom vodom u Međimurju sastoji se od crpljenja vode u bunaru i prijenosa vode cijevima. U bunarima se nalaze velike crpke koje crpe vodu iz dubine od 30 metara. Takvi bunari se nalaze u Prelogu i Nedelišću. Voda zatim ulazi u cijevi velikog promjera. Na te cijevi spojena je stanica za kloriranje. U vodu se u malim količinama stavlja plinoviti klor kako bi se uništile štetne tvari koje bivoda mogla sadržavati. Te količine klora nisu štetne za ljude. Nakon toga voda odlazi u cijevi koje su povezane po cijelom Međimurju. Takva voda stiže do našeg mjesta, a zatim i do kuće gdje se nalazi ventil i cijev kroz koju voda dolazi do slavine u kuhinju ili kupaonicu. Mi smo potrošači vode koja se crpi na crpilištu u Prelogu. Cijela vodoopskrba se upravlja i nadzire pomoću računala u Nedelišću.

U vodocrpilištu Prelog bio i istražio: Ivan Blagus, 2. razred

Tajna je došla i do mog prozora

Otkada je biskup Nikola pomogao djevojkama, nastao je prekrasan običaj. Sve je počelo time da se nitko nije htio ženiti plemićevim kćerima zbog malog miraza. Jedan se momak imenom Filip zaljubio u najmlađu kćer koja se zvala Beata. Znao je da otac prvo mora udati starije kćeri pa je zamolio Nikolu da mu pomogne. Tako je Nikola dvije noći za redom bacao kroz prozor plemića vreću zlatnika. Treću noć ga je vidjela Beata i zahvalila mu na svemu. Sestre su se dogovorile da će svake godine njihovoj djeci u čizmice stavljati darove kako bi se prisjećale tog lijepog događaja. Taj običaj stigao je i do nas.

Više se ne sjećam kada je bilo prvi put kad sam ugledala darove u čizmici. Svake godine pisala sam duga pisma Sv. Nikoli, ali često nisam dobila ono što sam htjela. Tada sam već počela sumnjati. Sjećam se kako sam do moje pete go-

dine svakog jutra na Sv. Nikolu bila u šest sati budna i otrčala u kuhinju misleći da ću ga sresti. Jednog jutra na dan Sv. Nikole dotrčala sam u kuhinju i svi su već bili budni. Na prozoru je stajala čizmica puna darova. Unutra se nalazilo nešto što sam dobro poznavala. Bila je to kuhača iz naše ladice. Pitala sam mamu zašto je stavila kuhaču iz ladice u čzmicu, a ona je tvrdila da nije. U ladici je ipak falila kuhača. Tada sam imala još veće sumnje. U ponedjeljak je u vrtić došao Sveti Nikola i onda se sva nada ugasila. Odmah se vidjelo da nije pravi. Nikoga ništa nisam pitala, ali sam znala da ne postoji. Osjećala sam se tužno, no nikome to nisam htjela pokazati. Tada mi je bilo pet godina i vrlo se dobro toga sjećam. Još i danas sam razočarana i tužna, ali Sveti Nikola

dalje živi u mojem sjećanju, srcu i mašti. Iako znam da ne postoji još stavljam čizmice na prozor, jer hoću da moj mali brat Mihael vjeruje u njega.

Ilustracija: Andrea Dolenčić, 6. r.

Neposlušna baka

Kad sam jednom bila kod bake rekla sam joj: - Bakice idi donesi drva! Bakica se pravila kao da me ne čuje. Rekla sam: - Bako, idi pokupi jaja! Baka opet ništa. Samo je sjedila i gledala svoju omiljenu seriju.

- Dobro onda ću sama ići na sladoled! - povikala sam ljutito.

Baka je više od svega voljela sladoled i kad je čula što sam rekla vinula se kao raketa.

Sve je napravila u trenutku, donijela je drva, pokupila jaja i poklonila mi nježan osmijeh. Nakon toga otišle smo zajedno na sladoled kojeg smo u slast pojele.

Paula Markati, 2. razred

Madlen Kovačić, 1. razred, Moja kuća

Marko Blagus, 7. razred, Arabeska

Moja majka

Moja majka je srednje visine. Ima lijepe smeđe oči. Kosa joj je kratka i crvena. Kada nekamo izlazi voli se lijepo obući. Moja majka je domaćica. Ona mojoj obitelji kuha ručak i brine o kući. Kad tate nema ona mi pomaže oko zadaće. Moja majka se brine za mene i moju obitelj. Ja je uvijek nastojim razveseliti, iako je dosta puta naljutim. Često joj i pomažem kad joj nešto zatreba. Ona je najbolja mama na svijetu...

Petar Sabol, 4. razred

Marija Šavora, 2. razred, Ukras

LJUBAV

Ako te netko pita, kud sve ljubav skita odgovor odmah ćeš naći, jer ljubav se u svakom kutu može pronaći. Ljubavi nikad neće biti kraja, jer ljubav nas sve spaja. Ljubav nas spaja i veže i onda kad nam je najteže.

Nikolina Milković, 4. razred

Upoznala sam kišnu kapljicu

Padala je kiša i jedna kapljica se slučajno zaustavila na mom dlanu. Progovorila je: - Ja sam kapljica Ivica. Živim u sivom oblaku kojemu je ime Kapljan. U oblaku živi mnogo mojih prijateljica. Kad nas se mnogo skupi padamo prema zemlji. Tu se rastajemo, ali se ponovno susrećemo u oblaku. Sretna sam što sam pala na tvoju ruku i što smo se upoznale. Kako je govorila tako je klizila s moje ruke prije nego što sam je uspjela nešto pitati. Bila sam jako žalosna što joj se nisam uspjela predstaviti i zamoliti je da opet dođe. Nadam se da ćemo se jednog dana ponovno sresti.

Silvija Dominić, 2. razred

Ivan Mesarek, 1. razred, Palinovec

Razgovarao sam s malim princem

Kao maleni uvijek sam htio biti arhitekt, no kad sam odrastao postao sam arheolog. Često su govorili kako ja imam šesto osjetilo za pronalaženje nekih povijesnih nalazišta. Prošao sam pola svijeta no nisam pronašao ni jedno arheološko

endarni grad Aprofis kojeg domoroci nazivaju i Grad Mrtvih. Bili smo pri kraju naših zaliha hrane. Postavili smo logor kod posljednje oaze našeg putovanja. Večer je i svi su otišli spavati, no ja sam jedini ostao budan.

Uzeo sam dalekozor i promatrao. Na jednoj je dini stajao neki dječak. Imao je blistavo plavu kosu. Zapitao me: "Molim te nacrtaj mi kuću." Ja začuđen i prestrašen izvadih dnevnik, ravnalo i posljednji komadić olovke i započihnem crtati. "To je prevelika za moj kraj.", komentira dječak, "Želim manju!" I tako sam mu nacrtao manju, ali on još uvijek ima neku primjedbu: "Ta je preširoka. Želim ne tako široku."

Pri kraju mojih živca sam mu nacrtao točkicu i rekao: "Evo ti kuće. Slabo se vidi jer sam je nacrtao izdaleka." Na to će dječak: "Baš takvu sam htio." Kada sam došao k

sebi konačno sam ga upitao: "Otkuda ti dolaziš?". "S ruba ovoga svijeta. Putujem po cijelom svijetu no nitko mi ne zna nacrtati kuću. Ti si jedini koji to znaš." I tako smo razgovarali o neuspjelim crtežima. Govorio mi je kako je tražio jednog slikara u Sahari i tako on putuje tjednima po Sahari. I tako sam se probudio i sjetio sam se sna o Malom princu. Sada razumijem zašto nisu mogli nacrtati kuću jer nisu imali mašte. Napokon, pronašli smo i taj izgubljeni grad pa sam postao slavan arheolog. Sada znam ako se mašta može se imati sve.

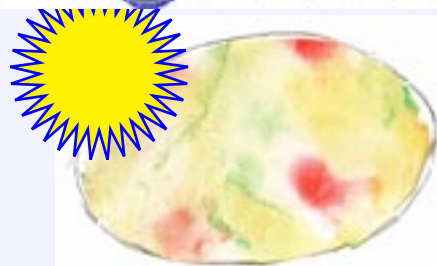
Krešimir Sinković, 7. razred

Krešo Gavran, 8. razred

nalazište. I tako sam već star odlučio otići na posljednje putovanje u Niger u srce Sahare. Putovali smo devama. Nakon tjedan dana nismo pronašli leg-

Izlog radova

Denis Smolek, 2. razred, Pisanica

Moja simpatija

Moja simpatija zove se Dario. On je sladak. Ima smeđe oči, kovrčavu crnu kosu. Ima lijepe zube. Lijepo se oblači. Često se tuče i jako je živ. Voli se igrati s prijateljima, osobito obožava nogomet u popodnevnom satima na igralištu. Uvijek se vozi biciklom po selu. Dario i ja se volimo posvađati. A tko se svađa, taj se i....

Danijela Fileš, 4. razred

U školi

Danas sam se u školi igrala s prijateljima. Dečki su se tukli i naganjali. Baš je bilo lijepo. Meri, Iva i ja malo smo na hodniku razgovarale o prijateljima. Filip je rekao da pretho razgovaramo. Meri je rekla da smo baš dobre prijateljice. Možda i nismo. Meni se baš lijepo igrati hlip-hlap-hlop.

Ines Horvat, 2. razred

Siniša Čavlek, 8. razred, Koloristička tekstura

Moja obitelj

Moji roditelji i ja činimo obitelj. Tata i mama brinu za moje lijepo djetinjstvo. Uvijek mi sve daju i kupuju, a ja im to vraćam ljubavlju i dobrotom.

Nikola Pintar, 2. razred

Moja baka

Moja baka se zove Štefanija. Starije je dobi i niskog rasta. Ima prosijedu i prorijeđenu kosu. Voli raditi u vrtu i dvorištu. Često joj pomažem u obavljanju svakodnevnih poslova. Moja baka mi često priča doživljaje iz njezine mladosti. Ona piše pjesme i kratke priče.

Luka Oreški, 2. razred

Trava

U zoru je na njoj rosa. U podne je kosi kosa. Kada padne kiša hodam po njoj bosa.

Tajana Pavlic, 2. razred

Mrak je podvio rep i pobjegao

Tu noć trebao sam spavati potpuno sam. Mrak je čekao u kutu sobe. Osjetio sam ga. Znao sam da je tu. Skupio sam

hrabrost. Uletio sam u sobu i počeo se glasno smijati. Mrak se iznenadio. Uvidio je da sam jači od njega. Postidio se i pobjegao daleko, jer me nije uspio preplašiti.

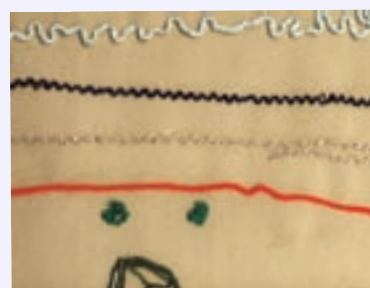
Matija Steyskal, 2. razred

Dan zaljubljenih

Na Valentinovo se "ftiči ženiju". Na Valentinovo moja mama slavi imendan. Na Valentinovo tata mami daruje crvenu ružu. Na Valentinovo i moj djed slavi imendan.

Onda mu baka ispeče tortu.

Filip Hozjan (2. razred)

Mihael Vrbanec, 2. razred, Linije po toku i karakteru

Moj pajdaš

Moj pajdaš i jo smo se vozili i spominali. Tak smo sreli dosadnjakovića. Biv je strašno dosaden z svojom vurom. Mi smo mu jo zeli! On pak je dišev na sod. Sodec nas je pozvav i rekev: "Zakaj ste mu zeli vuro?" Rekli smo: "Zato kaj je biv dosaden! Unda sodec pozove njega i reče mu: "Zakaj si biv dosaden?" On reče: "Zoto kaj mi se unda tak dolo!" Sodec nam reče nek si odma damo roke i mi smo si je doli. Sodec presodi: "Ti već nej biti dosaden, a vi se već nejte svaditi!"

Davor Vidović, 3. razred

Dino Bašnec, 3. razred, Boje slave Uskrs

Sanja Kuhanec (3. r.)

ČESTITKE

Sretna nova godina mom kamionu, što me u igri vodi kroz sve krajeve svijeta.

Sretna nova godina i mom prijatelju Ivanu

koji sa mnom dijeli sve svoje igračke.

Sretna nova godina mojoj sestrični Andreji,

što se stalno voli šminkati i češljati i koja mora trpjeti moja zadirkivanja.

Benjamin Pongrac, 2. razred

Najdraže igračke mojih roditelja

Mamine najdraža igračka je bila: lutka Mirica koju joj je napravila teta. To je bila velika krpena lutka. Obožavala se igrati sa štednjakom koji joj je kupio tata u Austriji. Voljela je i jednom medvjedića. S tim igračkama je bila sretna i obožavala ih je.

Tatina najdraža igračka bio je komad zašiljenog drveta s obje strane kojeg su zvala "pilček". Tata je imao još jednu omiljenu igračku koju mu je dala njegova mama. To je bila stara i probušena zdjela. Tata ju je svezao na konopac i navlačio je po ulici.

Karla Barić, 4. razred

DJEČJA IGRA

Djeca, jeca, eca, eca, ca - igrala su šaha, ha. Jedna seka, eka, ka, zezala ih nek se zna.

Zbog toga su djeca,

eca, ca, bila jako ljutita.

Sanja Kuhanec (3. r.)

Barbara Hegeduš, 4. razred, Vátrómet

Nesreća nikad ne miruje

Prije mnogo godina dogodila se velika nesreća. Moja sestrična Martina pošla je u prvi razred. U petak, prvi tjedan nastave, vozila se s prijateljicama biciklom. Prijateljice su otišle kući, a ona se htjela voziti još do kraja sela. Tada se dogodilo nešto strašno. Kombi koji se vozio cestom, nije uzeo dovoljan razmak i Martinu je udario u potiljak retrovizorom. Pala je na asfalt i na mjestu preminula. Imala je samo sedam godina. Nikad je nisam upoznao.

Aleksandro Sabol, 3. razred

Mama mi je pričala...

Mojoj mami je djetinjstvo ostalo u lijepom sjećanju. Često priča sestri i meni kako su se oni igrali: "U našoj ulici bilo je jako puno djece. Od Vuščaka do Lovrinove kuće tridesetak djece, što starije, što mlađe dobi. Najrade su se igrali u Črncu. To je šuma u kojoj su gradili kućice i pritom čistili šumu od smeća. U Črncu je nekad bio potok. Iz smetlišta Čičkovine su donijeli krov od starog automobila koji im je služio kao splav. Ponekad se netko i prevrnuo i smoćio svu odjeću. Stariji dečki bi zapalili vatru i osušili odjeću da kod kuće ne bi dobili batine. Zimi bi bilo još ljepše u Črncu na našoj sjenokoši. Tamo je bio "berek" na kojemu bi se voda zaledila pa je nastalo veliko klizalište. Hokej na ledu je bio igra broj jedan. Nekad su se djeca jako puno igrala, a te igre i druženje održali su prijateljstvo i dan danas..." *Anamarija Vinković 4. razred*

Vinka Kugelmann - Mate, 3. razred, Boje slave Uskrs

Emilija Vadlja, 8. r., Alica u zemlji čudesa

Državno prvenstvo u judu, Split 2004.

12. žujka 2004. godine krenule smo u Split s Judo-klubom "Mihovil" iz Čakovca na Državno prvenstvo u judu. Vodio nas je naš trener Milan Kolac. Prijatelji nisu mogli poći s nama, ali to nam nije pokvarilo sreću i uzbuđenje. Nakon dosta naporne vožnje stigle smo u Split i tu se smjestile u moderan i velik Hotel "Zagreb". Kad smo stigle u sobu, odmah smo legle svaka na svoj krevet, a zatim pošle šetati po hotelu. Otišle smo u

prizemlje gdje su mladi igrali stolni tenis, kuglali se, igrali biljar, a neki vježbali u teretani. Poslije smo našle frendove koji su bili iz Jastrebarskog kraj Zagreba. Sve je bilo super, a još nam je zabavnije bilo kad smo pošle kat gore od našeg i počele kucati po vratima ragbijašima iz Češke. Jednom su nas uhvatili i mi smo se malo uplašile i prestale s tom igrom. Nakon toga otišle smo na večeru gdje smo dobile nesvakidašnju hranu. Kasno smo otišle spavati zbog čega se trener ljutio. Ustale smo prije 7 sati jer smo morale na doručak. Nenaspane smo krenule u dvoranu gdje se održavalo državno prvenstvo. Odmah smo se presvukle u kimono i pošle na vagu i tu su nas razvrstali po kategorijama. Malo smo se zagrijavale, a onda su nas prozvali po klubovima. Borbe su bile naporne, ali sve smo se dobro

borile i postigle dobre rezultate. Treniramo tek 4 mjeseca, što je malo na odnosu prema Splićanima i drugim judašima. Vjerovala smo u sebe. Slađana je bila 6. od 17 natjecatelja, Nina 10. od 24 natjecatelja, a Betina 4. od 8 natjecatelja. Nismo osvojile medalje, ali kući smo stigle sretno jer smo upoznale nove prijatelje, novi grad, a postigle i neki uspjeh. Prije puta u Međimurje otišle smo na Hajdukov stadion gdje se održavala utakmica Hajduk - Slaven-Belupo. *Slađana Zadravec, Nina Ivković, Betina Jesenović*

"Jesenski Kros Grada Čakovca '03.", 5. listopada 2003.

Ponovo 11 medalja!

Po treći put za redom učenici Osnovne škole Hodošan osvajaju 11 medalja na jednom natjecanju!

Evo rezultata:

I. razred (djevojčice): **Laura Granatir 1. mjesto, Melani Naranda 2. mjesto** i Ivana Vadjla (5.); I. razred (dječaci): **Sandro Habola 1. mjesto**, Jurica Vlahek (14.) i Goran Borović (27.); II. razred (djevojčice): Martina Dolenčić (5.) i Silvija Dominić (8.); II. razred (dječaci): **Ivan Blagus 1. mjesto**, Matej Pozdrec (7.), Filip Hozjan (8.) i Matija Košak (15.); III. razred (djevojčice): **Anamarija Vadjla 2. mjesto, Jasmina Blagus 3. mjesto** i Mihaela Čonka (14.); III. razred (dječaci): **Mateo Branilović 3. mjesto**, Tomislav Bezjak (4.), Davor Vidović (9.), Danijel Čonka (10.), Mišel Pozdrec (16.) i Roberto Višnjčić (21.); IV. razred (djevojčice): Elena Ružić (12.), Karla Barić (12.) i Anamarija Vinković (17.); IV. razred (dječaci): **Filip Bergovec 1. mjesto, Kristian Bezjak 2. mjesto** i Krunoslav Lajtman (13.); V. i VI. razred (djevojčice): **Martina Vidović 2. mjesto**, Lucija Kolarić (14.), Ivana Hanić (21.) i Helena Homan (52.); V. i VI. razred (dječaci): **Luka Vlahek 2. mjesto**, Marko Jančec (7.), Leon Branilović (17.), Tomica Baksa (21.) i Filip Strahija (38.); VII. i VIII. razred (djevojke): Ana Pongrac (4.), Jelena Pongrac (10.), Slavica Krampač

(14.), Katarina Šavora (16.) i Martina Smolek (17.); VII. i VIII. razred (dječaci): Vedran Babić (7.), Boris Smolek (11.), Dejan Čemerika (14.), Marko Blagus (24.), Dario

Babić (15.) i Oleg Šuljak (26.). Voditelji su opet učitelj Dragutin Balent i ravnatelj Ivan Barić. Mnogi roditelji podržali su natjecanje svojim dolaskom i pomoći kod starta i cilja. Ravnatelj je prvi puta imao čast dijeliti medalje najboljim natjecateljima.

Za nagradu zbog najvećeg broja sudionika i redovitog sudjelovanja na ovom natjecanju organizator Grad Čakovec osigurao je natjecateljima iz Hodošana besplatan prijevoz. Učenici zahvaljuju g. Slobodanu Veinoviću na razumijevanju i nagradi!

Naša najbolja kroserica **Martina Vidović** zablistala je na prvom mjestu

Županijski kros, 3. travnja 2004. godine, SRC Čakovec

Četiri medalje i šest plaketa

Organizator natjecanja bio je Atletski klub Međimurje Čakovec

Broj učenika po školama: OŠ Hodošan 52, III.OŠ Čakovec 41, OŠ Domašinec 36, OŠ Belica 24, OŠ Podturen 24, OŠ I.G.Kovačića Sveti Juraj na Bregu 21...ukupno 378 sudionika iz svih osnovnih škola Međimurja. Prema broju medalja OŠ Hodošan je na 4. mjestu s osvojenih 1 zlatnom, 2 srebrne i 1 brončanom. Četvrta i peta mjesta osvojila su plakete.

Rezultati: I. razred: **Melani Naranda, 4. mjesto**, Sabina Pintar (10.), Ivana Vadjlja (12), Laura Granatir (13.), Madlen Kovačić (14.), Marta Sabol (15.), **Sandro Habola 2. mjesto** **Jurica Vlahek 4. mjesto**; II. razred: **Silvija Dominić 5. mjesto**, Klara Zrna (12.), Iva Ivković (18.), Kristina Lajtman (19.), Ivan Blagus (8.), Benjamin Pongrac (9.), Filip Hozjan (14.), Dino Fileš (17.),

Denis Smolek (18.), Matija Košak (20.), Karlo Pađan (21.) i Josip Branilović; III. razred: (25.); **Anamarija Vadjlja 5. mjesto**, **Dario Habuš 5. mjesto**, Tomislav Bezjak (8.) i Aleksandro Sabol (15.); IV. razred: Jasenka Jesenović (19.), Danijela Fileš (20.), **Kristian Bezjak 2. mjesto**, Kruno Lajtman (10.) i Dario Pintar (11.); V. razred: **Martina Vidović 1. mjesto**, Lucija Kolarić (7.) Natali Kolarić (29.), Leon Branilović (11.), Deni Kovačić (13.), Filip Strahija (17.), Luka Harandi (26.), Nikola Grozdek (31.) i Mihajel Smolek (32.); VI. razred: Mateja Švenda (24.), Helena Homan (26.) i Hrvoje Srnec (25.);

VII. razred: Slađana Zdravec (12.), Ana Pongrac (16.), Nina Ivković (18.), Jelena Pongrac (21.), Katarina Šavora (22.), **Vedran Babić 3. mjesto**, Dejan Čemerika (14.) i Dario Babić (15.) te VIII. razred: **Emilija Vadjlja 4. mjesto**, Stjepan Kovačić (10.) i Ivan Furundžija (11.)

Iskusni voditelji volonteri bili su opet učitelj i razrednik I. razreda Dragutin Balent i ravnatelj Ivan Barić. Kao i svaki puta mnoge obitelji podržale su svoje članove i pomogle voditeljima da se natjecanje održi.

Luka Vlahek četvrti u državi!

Na saveznom turniru, održanom u ETŠ Čakovec, učenik VI. razreda Luka Vlahek osvojio je četvrto mjesto. I to junačkom igrom: nakon 12 uzastopno odigranih mečeva Luka je povrijedio rame i tako predao borbu za treće mjesto Dubrovčaninu Ivi Cvjetkoviću. Luka inače trenira u

Badmintonskom klubu "Međimurje" Čakovec, a trener mu je Slovenac Igor Šedlinger. Tijekom igranja u dvije godine osvojio je 2. mjesto na školskom prvenstvu Međimurja 2003. i drži prvo mjesto u ukupnom poretku MBL-e, mlađi kadeti.

ŠKOLA danas

Bez brige, ovo je samo vježba!

Učenika po naseljima

	Razredna nastava	Predmetna nastava	Ukupno
MO Hodošan	47	48	95
MO Palinovec	24	33	57
MO Donji Hrašćan	23	17	40
MO Donji Kraljevec	0	1	1
MO Čehovec	11	0	11
MO Donji Pustakovec	15	12	27
MO Sveti Juraj u Trnju	8	11	19
Ukupno:	128	122	250

Matična škola Hodošan

Razred	Broj učenika	Razrednik
I.	17	Dragutin Balent
II.	16	Anka Balent
III.	23	Emilija Kolac
IV.	14	Marija Kovač
V.	26	Željka Brodar
VI.	30	Sandra Vlahek
VII.a	20	Stjepan Kolac
VII.b	19	Dragutin Šimunić
VIII.	27	Ruža Vuk

PŠ Sveti Juraj u Trnju

I.	7	Suzana Košak
II.	10	Liljana Kralj
III.	11	Liljana Kralj
IV.	6	Suzana Košak

PŠ Palinovec

I.	4	Ljiljana Zeleni
II.	11	Elizabeta Matijaško
III.	2	Elizabeta Matijaško
IV.	7	Ljiljana Zeleni

Cvjetnjak radi samo u jednoj smjeni što je jedinstveno u Međimurju već drugu godinu!

Dobra suradnja Župe Sveti Juraj u Trnju i Škole nastavlja se. Tijekom obilježavanja 20. godine života u novoj PŠ Sveti Juraj u Trnju domaćin radnicima bila je Župa.

Na PŠ Sveti Juraj u Trnju Općina Donji Kraljevec financirala je prekrivanje dijela krovišta. Cijena? Prava sitnica od 50.000 kuna!

Sve nas je manje!!!

Broj učenika Osnovne škole Hodošan

Šk. godina	Hodošan	Sveti Juraj	Palin.	Svih učenika
1968./69.				583
1973./74.				461
1983./84.				422
1990./91.	264	71	49	384
1991./92.	267	67	45	379
1992./93.	263	65	45	373
1993./94.	257	70	37	364
1994./95.	244	68	36	348
1995./96.	231	64	36	331
1996./97.	225	66	41	332
1997./98.	217	65	39	321
1998./99.	215	61	36	312
1999./00.	197	56	33	286
2000./01.	191	49	28	268
2001./02.	199	42	25	266
2002./03.	193	37	28	258
2003./04.	192	34	24	250
2004./05.			upisano	242

Malo učenika, ali zato najviše prostora po učeniku u Međimurju.

Školu je posjetio Mali princ

Fotografija za povijest: Kako je Potjeh tražio istinu

Pučki musical Janica i Jean u "Komediji"

Petnaesta po redu priredba u Domu za stare i nemoćne Strahija

Photo-dokumentacija

Mačke u Centru za kulturu Prelog

Višegodišnju pomoć u organizaciji izvanškolskih susreta pružaju roditelji Donjeg Hrašćana. Na slici je start majki u brzom trčanju prilikom završnog izleta bivšeg IV. razreda (razrednik Dragutin Balent).

Nosonja i zvijezdice u školskoj dvorani

Mjerenja zračenja telekomunikacijskih stanica u Hodošanu - opasnosti za učenike nema!

Član Školskog odbora i općinski načelnik Mladen Čonka na meti novinara tijekom radnog posjeta Školi. Teško je svima ispuniti baš sve želje!

Mala slikovnica za kraj...

Neobičan pogled na mlade prirodnjake prilikom posjeta vrhu Ivanščice

Nitko na svijetu nije jači od čovjeka koji zna! (japanska narodna)

Velika javna priredba u Domu kulture Donji Pustakovec i posjet predstavi Petar Pan u zagrebačkom Kazalištu "Trešnja"

Detalji s dvije uspješne stručne ekskurzije: posjet Arboretumu Opeka u Vinici i Hidroelektrani Donja Dubrava

Generacija VIII. razreda 1988./89. s učiteljicom Emilijom Kolac i generacija 1983./84. s učiteljicama Anđelom Vincek, Marijom Kovač, Ružom Vuk, Margaritom Sutlar i ravnateljem Ivanom Barićem